

Andeo priča

by MYA

11.10.1999.

Popodne. Tipičan jesenski dan. Vani je padala kiša, a ja sam u kući listala stranice ispisanog dnevnika. Prisjećala se svih lijepih trenutaka koje smo proveli zajedno. No sad je gotovo... Gotova je moja ljubavna priča s Danielom. Ostavio me. Ostavio me nakon godinu dana zajedničkog života. Nakon skupa provedenog ljeta. Nakon sveg što smo imali. Ne znam nakon čega sve ne. Ali gotovo je. Vrijeme je da zatvorim stari dnevnik, otvorim novi i okrenem novu stranicu. S tom stranicom počinje i moj novi život.

♥ Mogu ja bez njega, uostalom nije mi ni značio toliko da mjesec dana tugujem zbog njega, nije on toga vrijedan. – mislila sam, ali duboko u sebi sam znala da to nije istina. Bio mi je sve.

♥ Ma preboljet ćeš ti njega. – znala mi je govoriti Dina.

Ali ona nije znala kako je to. Ona nije znala kako je kad nekog dečka voliš više od sebe i prvo se dobro namučiš da ga osvojiš da bi te on na kraju ostavio. Ona nikad nije voljela nekog dečka kao ja Daniela.

Prolazili su dani, tjedni, mjeseci. Pokušavala sam zaboraviti Daniela, ali nisam uspijevala. Gdje god da sam se okrenula, vidjela sam ga, noću ga sanjala, čula njegov glas. Poludjela sam. Željela sam ga preboljeti, ali ljubav je bila jača od mene. Jedina utjeha mi je bila pomisao da ću jednom sresti dečka kojeg ću voljeti više nego Daniela, ali me on neće ostaviti. Samo sam željela da se to «jednom» dogodi što prije.

Prošla je jesen, zima je bila na samom izdisaju, proljeće na vratima. Ptice su veselo pjevale, iz zemlje izniknule su prve visibabe. Ja sam još bila tužna.

Na Valentinovo sam imala dečka. Nisam htjela i taj «veliki» dan provest sama. Dean me volio, to mi je bila jedina utjeha. Bila sam s njim, a još uvijek patila za Danielom. Dok sam ga ljubila, zamišljala sam Daniela... Znam, to nije bilo fer od mene... Izašli smo za Valentinovo i drugi dan sam ga ostavila.

I dalje su prolazili dani. Došao je i dan mog 13. rođendana. Odlučila sam otići s frendicama u Best i zabavit se. Bila je subota. Krenuli smo. Nisam očekivala nikakvu dobru zabavu, ali bar ću se naplesati. U tramvaju je bila gužva. Željela sam kući.

Ipak sam otišla u Best. Nisam htjela provest još jednu večer uz Danielovu sliku.

U disku me sve podsjećalo na njega. Sara je imala dečka, Patrika, Simona također, Alena, Dina je bila u Markovom društvu s kojim je izlazila već nekoliko tjedana. Jedino sam ja bila sama. Bez Daniela. Rekla sam da ga neću spominjat, a evo, opet sam govorila o njemu.

Otišla sam plesati da ga zaboravim. Plesala sam sa Sarom uz melodije Let me blow your mind. Odjednom mi se pogled zaustavio na prekrasnom dečku smeđe kose koji je stajao kraj šanka. Bio je lijep, ali me još nešto u njemu užasno privlačilo. Nesvjesno sam ga gledala. O ne, vidio me! Smiješio mi se. To mi je dalo nadu i odlučila sam mu se približiti. Primila sam Saru za ruku i odvela je do šanka. Stala sam pored njega, naručila Fantu Exotic i započela razgovor.

♥ Često si tu? – pitala sam ga.

♥ Da, skoro svake subote. Ti? – odgovorio je. Koji glas! Zaljubila sam se!

♥ Pa... ne baš. Tu sam tek treći put. Daleko mi je do kuće, a ni ne da mi se...

♥ I meni je daleko, a ipak sam uvijek tu. Kaj imaš ljubavnih problema? – pitao me.

Pažljivo sam slušala svaku njegovu riječ. Željela sam što bolje zapamtiti taj glas.

♥ Da, kak znaš? – čudila sam se.

♥ Pa tko bi propustio provod u Bestu ako nema ljubavnih problema! To se već zna! – činilo se da se razumije u to.

♥ Pa šta onda?? Ti nikad nisi imao ljubavnih problema?? Tebi sve uvijek ide savršeno, zar ne?

♥ Ne... Ali mi dečki se brže oporavimo od prekida nego vi cure.

♥ Pa vi nas i ostavite!

♥ OK. Čuj, ja ni ne znam kak se zoveš, a već se svađam s tobom!? – prekinuo je tu «svađu».

Morala sam mu nekako privući pozornost. Sara je u međuvremenu nestala.

♥ Imaš pravo. Ja sam Lea, ti?

♥ Matija. Tu si sama il' s društvom?

♥ S društvom. Ali čini se k'o da sam sama. Svi su oni u parovima, a ja sam solo... - potužila sam mu se.

♥ I ja isto. A dobro, kad si s društvom, ništa onda.

♥ A kaj bi bilo da sam sama?

♥ Mislio sam da odemo malo van...

♥ Mogu ja van. Sigurno im neću nedostajat. – prihvatila sam poziv. Već sam bila toliko zaljubljena da bi otišla bilo gdje s njim!

Bili smo vani, pričali o bezveznim stvarima i kružili oko Besta. Doznala sam sve više o njemu – preziva se Lončar, ima sestru Tihanu, psa Kinga, igra košarku, živi u Novom Brestju u Sesvetama...

Hej, pa ja tamo živim!

♥ Novo Brestje???? Koja ulica? – pitala sam.

♥ Narcisa. Zašto pitaš?

♥ Ja živim tamo... U Orhideji... - presretna sam. Znači, ovo nije zadnji put da ga vidim, definitivno!

♥ Savršeno! – pričao je tiho da ga ne čujem – Ovo nije zadnji put da je vidim!

Ali ja sam to ipak čula.

Vratili smo se u Best i nastavili plesati. Pjesma je završila i upoznala sam ga sa Sarom, Simonom, Patrikom, Markom, Dinom i Alenom.

♥ Matija! Kaj ćeš ti tu? – Patrik je pucao od iznenađenja.

♥ Tu sam svaku subotu. Kak to da si ti tu?

♥ Čekaj malo, vi se poznate??? – bila sam još više iznenađena od Patrika.

♥ Naravno, idemo u isti razred.

♥ 8.d?

♥ Da.

♥ I nikad mi nisi rekao da imaš tako zgodnog frenda????? – bila sam “ljuta” na njega, Matiji je bilo užasno neugodno.

♥ Nisi pitala!

♥ Ma daj, nisam ja toliko lijep! – umiješao se Matija.

♥ A ne, nije! – komentirala ga je Sara potihom.

♥ Kaj ja to čujem da se još neki ovdje zanimaju za njega!! Nemam valjda konkurenciju!? – šalila sam se.

♥ Ne...

♥ Ionako ti pobjeđuješ! – rekao je Matija.

♥ Stvarno????

♥ Naravno!

Bila su dva ujutro. Morali smo kući. Budući da smo svi blizu stanovali, išli smo zajedno. Matija i ja držali smo se za ruke. Bila sam totalno zaljubljena!

Matija me dopratio kući. Uživala sam. Dao mi svoj broj mobitela (ja sam svoj njemu već davno dala, još u Bestu) i ljubio me za rastanak. Bilo je fantastično!

♥ Rekla si da imaš problema u ljubavi. Odsad više neće biti tako jer ćeš bit moja cura, zar ne? – rekao je ono što sam čekala već 3 sata.

♥ Naravno! Volim te! – odgovorila sam i nježno ga poljubila.

Ležala sam na krevetu. Nije mi bilo jasno kako je cura koja je tužna već mjesecima odjednom postala najsretnija na svijetu. No nisam se zamarala time.

Odjednom mi je na pamet pala moja naj-naj Iva. Nazvala sam ju!

♥ Yo ljubavi! – rekla sam.

♥ Pričaj! Sretna si, mora da se dogodilo nešto važno, važno, važno!

♥ Aha... imam dečka, imam dečka!!! Zove se Matija, ide 8. razred, upoznali smo se u Bestu i živi u mom naselju. Kaj može bit bolje od tog???

♥ Zaboravila si jednu vrlo važnu činjenicu – izgled???

♥ Ah... tamne plave oči, smeđa kosa, osmjeh iz snova... k'o da je upravo sišao s modne piste...

♥ Ok, vidimo se u ponedjeljak, dolazim upoznat tvog dragog!!!!

♥ Stvarno??

♥ Naravno!

♥ Onda se vidimo! Ne zaboravi pidžamu!

Nazvala sam i Saru.

♥ Znaš šta je novo? Imam dečka!!!!!!!!!!!! – bila sam neizmjereno sretna.

♥ Matija???

♥ A tko drugi? Poljubio me i sad smo zajedno! Bilo je fantastično! – prepričavala sam joj.

Zatim sam se javila Simoni. Sara je nazvala Dinu i sve joj ispričala.

♥ Bok!!!

♥ Oooo, netko je jako sretan!!! Pričaj! – odmah je prešla na stvar.

♥ S Matijom sam! Ljubili smo se!

♥ I????

♥ Savršen je!

♥ I zgodan...

♥ Znači istina je ono kaj sam rekla da imam konkurenciju! Ali čula si, ja pobjeđujem! – zezala sam se.

♥ Ma daj!

♥ OK, moram ić', sad će me Matija zvat...

♥ Znam da ti je to sad najbitnije na svijetu. Bye!

Prošlo je nekoliko minuta. Matija je napokon nazvao.

♥ Kako je moja najdraža cura na svijetu?

♥ Savršeno čim si me nazvao!

♥ Nađemo se sutra u 7 na starom igralištu, može?

♥ Super! Bye! Volim te!

♥ I ja tebe! – završili smo razgovor.

Na vratima sobe pojavile su se moje dvije sestre – Karla (15) i Sabina (10).

♥ Laaaa laaaa la la!!! Imam dečka! La la laaa!

♥ Oooo! – iznenađena je bila Sabina. – kak se zove?

♥ Matija. Matija Lončar. – odgovorila sam.

♥ Lončar??? Pazi se njega, on nije uvijek iskren s curama... - upozorila me Karla.

♥ Joj, Karla, šta ti znaš! K'o da uopće znaš tko je on!

♥ Smeđa kosa, tamnoplave oči, živi u Narcisi, ide 8.d, svaku subotu je u Bestu, ima sestru Tihanu...

♥ Ok, znaš tko je, al ta tvoja priča je previše apsurdna da bi bila istinita. Spusti se na zemlju i živi život bez paničarenja!

♥ Ti si ta koja živi u oblacima! Uvjereni si kako se tebi ne može dogoditi ništa loše! Prekasno ćeš shvatit da nije tako i onda ćeš biti razočarana puno više nego što bi bila sada.

♥ Stvarno znaš upropastit raspoloženje! – zavrištala sam Karli na uho, izletjela iz sobe i zalupila vratima tako jako da je mami dolje u kuhinji pao tanjur iz ruke.

Došla je nedjelja. Bližilo se 7 sati. Čekala sam ga.

Bilo je 8 sati. Još uvijek ga nije bilo. 9 sati. Nije došao. Pola 10. Otišla sam kući sva u suzama. Sigurna sam da me je i on samo htio iskoristiti. U tome nije bilo ništa neobično.

Bila sam doma. Pokušavala sam zaspati, ali nisam uspijevala. Mislila sam na Matiju i pokušavala shvatiti zašto mi je i on to napravio. Karla je imala pravo.

Otkucala je ponoć. Dosadilo mi je samoj sebi postavljat pitanja na koja nemam odgovor. Zvala sam ga. Javio se.

♥ Bok!!! Kak si? – pitao je.

♥ Loše. Zašto nisi došao?

♥ Gdje???

♥ Nemoj se praviti glup, dobro znaš da smo se jučer dogovorili da se nađemo na starom u 7!

♥ O, ne! Sorry, zaboravio sam. Morao sam učiti fiziku za test i potpuno sam zaboravio da se trebamo nać. Oprosti mi...

Možda je isprika zvućala glupo i ne uvjerljivo, ali vjerovala sam mu. Barem sam to željela. Dogovorili smo se da se nađemo sutra.

♥ Može sutra u 8 na starom? – pitao je.

♥ Dobro, ali da si došao. Ak' ne dođeš...

♥ Ma naravno da ću doć! Volim te! Bye!

Nadala sam se da će doć. Mogla sam poludjet da sam saznala da me i on hoće iskoristit... Da bar to nije istina!

Ponovo je bilo 8 sati. Bila sam na starom. Kasnio je 10 minuta. Još ga nije bilo.

♥ Dođi, dođi, Matija... Dođi... - tiho sam govorila i odmah pomislila na najgore.

Netko mi je prišao s leđa. Okrenula sam se i ugledala njega s crvenom ružom u ruci.

♥ Cvijet cvijetu! Dugo me čekaš?!

♥ Ne, nekoliko minuta. Zaš' jučer nisi došao?

♥ Pa... rek'o sam ti. Nisam mogao. Morao sam mami pomagat nešto...

Čekaj malo... Jučer mi je rekao da je zaboravio, da je učio fiziku, a danas da je morao pomagat mami...

Zaboravila sam to. Mislila sam da je umoran pa ne zna što govori.

♥ Idemo na klupicu! – predložila sam.

Otišli smo na klupicu, zezali se, ljubili... Spustio je ruke na moje bokove i poklonio mi poljubac.

Krenula sam kući. Ponoć je već davno prošla. Nitko nije ni primijetio da me nema.

U pola dva zazvonio je telefon.

♥ Koji luđak zove u ovo vrijeme??? – rekla sam sama sebi.

♥ Bok! Jesi budna? – bio je Matija.

Znači on je bio taj luđak.

♥ Jesam, al jel' ti znaš koliko je sati? Pola dva!

♥ Sorry, morao sam te čuti...

Iva je došla u ponedjeljak k meni. Otišle smo s Matijom na pizzu u Amforu i dugu šetnju Brestjem i Retkovcem. Nas dvije smo se stvarno napričale, ali i Matija se često uključivao u razgovor. Bio je toliko drugačiji od ostalih dečki. Oni bi cijelo vrijeme samo šutjeli, no on je o svakoj temi znao reći nešto.

♥ Lea, si probala novi Givencijev parfem «Eau Torride»? savršen je! – pitala me moja best friendica.

♥ Neki dan sam bila u Irisu, nisam ga vidjela!

♥ E cure vi se kužite u parfeme, kad izlazi novi Hugo Boss? – bubnuo je Matija.

♥ Ajd' odi kasnije sa mnom do Irisa, pa ćemo pitat. Moram po Ultra Violet i novi Baby Doll, nemam ga više!

♥ I, šta kažeš na mog dragog? – pitala sam Ivu kad smo ostale same.

♥ Jebote, pa di si ga našla?! Jel' ima kojeg brata blizanca za mene? Užasno je zgodan i zabavan, savršen!

♥ Ima samo sestru, 'oćeš nju?? – zezala sam ju.

♥ Kaj ti to misliš o meni?! Nisam lezba!

♥ Nikad se ne zna! Joj kak ću uživat dok ćemo Matija i ja šetat gradom! Sve će cure buljit u njega, a on je moj!! He he!

Navečer smo se Matija i ja uputili u moju najdražu parfumeriju «Iris» u Preradovićevoj.

♥ Dan! Ste dobili «Eau Torride»? ima još Baby Doll-a? Niste valjda prodali sav Ultra Violet?! – zasula sam prodavačicu Mimi pitanjima.

♥ Dajte mi recite kad izlazi novi Hugo Boss? – ubacio se moj dečko.

Pola sata kasnije krenuli smo kući. Vrlo je vjerojatno da je Mimi laknulo kad smo otišli iz dućana! No gnjavaža se isplatila, kupila sam sve po što sam došla, a ni Matija nije praznih ruku izišao iz parfumerije!

Zaspala sam tek pred jutro i nedugo zatim začula zvonjavu sata.

♥ Pa ne može biti već 7 i 15! – pospano sam mrmljala i lupala rukom po budilici.

Trebala sam si namjestiti liniju da me budi, a ne taj kriještavi sat.

U rekordnih 10 minuta sam se našminkala, obukla, uzela jaknu i mobitel (Samsung SHG N620, srebrni). Imala sam poruku. I to ne jednu nego 10! Sve su bile Sarine. Otkad to ona meni šalje poruke u pol 7 ujutro i govori da se probudim i nazovem ju. Obično sam ja nju budila!

«Daj se probudi, nazovi me, moram ti nešto VAŽNO reć'. O Matiji. PROBUDI SE!!!!!»

Polako sam hodala prema školi i pisala poruku Sari.

«Smiri se! Šalješ mi poruke da se probudim u pol 7, a spavam od 4! Kaj si to saznala o Matiji?»

Dobila sam odgovor.

«Ne preko poruke. U Fokusu sam, dođi tamo.»

Došla sam.

♥ Da čujem!

♥ Dođi unutra. Sjedni da ne padneš u nesvijest.

♥ Ha???

♥ Slušaj, slučajno sam čula razgovor Matije i Patrika jučer u školi. Pričali su o tebi...

♥ Šta to?

♥ Pa... Patrik mu je rekao da to više ne može gledat, da ne može više trpiti to kako ti misliš da te on obožava, a zapravo te samo iskorištava... Rekao je da će meni reć' istinu pa da ja kažem tebi. Bilo mu je žao što te opet iskorištavaju. ... Žao mi je...

♥ I meni... Ne znaš koliko. – tiho sam rekla, a suze su mi tekle niz lice.

♥ Čekaj, ima još toga. Priznala sam Patriku da sam to čula i on mi je sve objasnio. Sve je istina, a ono kad Matija nije došao na staro, bio je s... s... s... Tinom.

♥ Molim??? Mogao je bit sa svima samo ne s njom!!! Kak znaš?

♥ Patrik je bio s njima... Tina i Matija su zajedno.

♥ Isuse!

♥ Stvarno mi je žao...

♥ Slušaj, imam plan. Patrik i Matija su se kladili u tvoje ponašanje danas. I zato, kad vidiš Matiju na prvi pogled izgledaj sretna, poljubi ga zadnji put, onda se naglo uozbilji i pred svima mu opali šamar i reci da je gotovo. Tako će shvatiti da sve znaš.

♥ Savršeno! Napraviti ću to.

Vrijeme je brzo prošlo. Zvono je označilo kraj zadnjeg sata. Sara i ja jurile smo po stepenicama.

Kad sam ugledala Matiju, izgledala sam jako sretno i poljubila ga. Patriku je bilo čudno moje ponašanje. U trenu sam promijenila ponašanje, odjednom sam bila ozbiljna i na licu imala kiseli osmjeh.

♥ Stvarno misliš da možeš od mene radit budalu?? – rekla sam smijući se.

Nisam dobila odgovor.

♥ Ak' to stvarno želiš, moraš se malo više potruditi!

Lagano sam se okrenula kao da ću otići, a onda mu naglo opalila šamarčinu.

♥ Gotovo je! Čao ljudi! – viknula sam i sa Sarom otišla iz škole.

♥ Matija, dobio si šta si tražio! Vidimo se! – rekla je Sara.

Matija je trčao za nama.

♥ Šta ti je ono značilo?

♥ Ili si glup ili stvarno ne razumiješ! Ali dobro, pojasnit ću ti: ostavila sam te. Kužiš sad?

♥ Ali zašto?

♥ Još pitaš? Misliš da si tako dobar glumac i da možeš prevarit svaku curu?? Možda, ali evo, ja sam iznimka!

♥ Patrik ti je rekao, jel' da?

♥ Ne, nije. Sama sam shvatila. Još kad mi je Sara rekla šta je čula... ostavila sam te !!! A sad odi svojoj Tini i reci da smo prekinuli. Ili hoćeš da joj ja to kažem? ... OK, ja ću joj to priopćit na ljepši način – šamarom! Vidimo se! – ljubila sam ga.

♥ Idemo u knjižnicu do Tine!!! – vrištala sam ga.

♥ Čao Tina! Ovo ti poručuje tvoj Matija – kaže da smo on i ja prekinuli zato što je bezlična budala, neosjećajni debil i šugavi peder. Imam ja još tog al za sad je dosta. I vara svaku curu, ali ti to naravno, već znaš!

♥ O čem ti pričaš?

♥ Nemoj mi reć' da ne znaš! Ti nisi znala da smo mi zajedno?

♥ Ti i Matija??? Ha-ha-ha!!!!!!

♥ Pa nije baš tako smiješno! Istina je! Ostavila sam ga prije 5 minuta!!! To si morala vidjet, predstava je bila fantastična!! Mogu ti je reprizirat ak' hoćeš! Evo, idemo pod odmorom gore do Matije pa ćemo ti sve izvest još jednom!

♥ OK...

Zvonilo je za odmor.

♥ Idemo gore!

♥ Matija!!!!!!!!!!!!!! – vrištala sam od «sreće»!

Zagrlio me i poljubio (Tina je sve to gledala iz takve udaljenosti da je on ne može vidjeti), ali je bio začuđen mojom reakcijom.

♥ Dušo, čuj, ima tu jedna moja frendica koja bi jako htjela vidjet onu moju predstavu ostavljanja. Možemo još jednom??

♥ Stvarno misliš da možeš od mene radit budalu?? – rekla sam ponovo smijući se.

Ni ovaj put nisam dobila odgovor.

♥ Ak' to stvarno želiš, moraš se malo više potruditi!

Lagano sam se okrenula kao da ću otići, a onda mu naglo opalila šamarčinu.

♥ Gotovo je! Čao ljudi! – viknula sam i sa Sarom krenula prema Tini.

♥ Matija, dobio si šta si tražio! Vidimo se! – rekla je Sara.

Matija je trčao za nama. Primio me za ruku.

♥ Šta ti je ono značilo?

♥ Ili si glup ili stvarno ne razumiješ! Ali dobro, pojasnit ću ti: ostavila sam te. Kužiš sad?

♥ Ali zašto opet?

♥ Još pitaš? Misliš da si tako dobar glumac i da možeš prevariti svaku curu?? Možda, ali evo, ja sam iznimka!

♥ Ma dobro, to sam već čuo.

♥ Ne, nije mi Patrik rek'o. Sama sam shvatila. Još kad mi je Sara rekla šta je čula... ostavila sam te !!! A sad odi svojoj Tini i reci da smo prekinuli. Ili hoćeš da joj ja to kažem? ... OK, ja ću joj to priopćiti na ljepši način! Vidimo se! – ljubila sam ga.

Tina je počela pljeskati i privukla Matijinu pažnju.

♥ Stvarno si budala! Gotovo je! Vidimo se!!!

3.4.2001.

Od tog događaja prošla je godina dana. Matija je ostalo bez ijedne cure i dugo vremena nije mogao nać' novu jer mu više nijedna nije vjerovala.

Ja sam ga još uvijek voljela svim srcem i još uvijek se nadala da ću se jednom probuditi i shvatiti da je to bio samo ružan san. No znala sam da nikad neće biti tako. To je bila stvarnost. Ali možda mu je jednom bilo žao što mi je to napravio.

15.6.2001.

Bio je to moj zadnji dan osnovne škole. Zadnja dva mjeseca provela sam nad knjigom želeći imati što bolje ocjene. Htjela sam ostvariti svoj dugogodišnji san, završiti klasičnu gimnaziju, a zatim upisat pravni fakultet i postat poznata odvjetnica. A za to su trebale ocjene...

Dva tjedna kasnije bili su upisi. Toliko rulje nisam vidjela u cijelom životu. Najmanje 500 učenika htjelo se upisat u tu gimnaziju! Svoju želju ostvarilo nas je samo 100.

Dakle, upala sam u tu gimnaziju i život se činio savršenim. Sara, Iva, Simona i Dina također su se uspjele upisat. Preostala nam je samo nada da ćemo bit u istom razredu.

7.9.2001.

Prvi dan u novoj školi bio je savršen. Dina, Iva i ja smo bile u istom razredu, a Sara i Simonu su stavili među čekače. Škvadra je bila zakon, svi su se činili kao otkačeni i zabavni likovi, a ne oni dosadnih štrebera koji non stop klepeću o fizikalnim zakonima i kemijskim jednadžbama.

Matija se upisao u jezičnu gimnaziju na drugom kraju grada. Nije bilo šanse da ga sretnem u blizini škole.

15.9.2001.

Bližila se Nova Godina, dobila sam novce od starci i krenula u lov na novogodišnju haljinu.

♥ Lea, uozbilji se, do Nove ima još tri mjeseca! Pa nećeš valjda već sad kupit haljinu! Kasnije će doć' nova kolekcija! – uvjeravala me Iva.

♥ Slušaj Iva – primila sam je za ruku i odvušla do ogledala u dućanu – pogledaj kako mi stoji ta haljina. Izgledam fantastično! Zar da propustim takvu priliku??! Stara mi je dala pare da si kupim haljinu iz snova, a ova je baš takva! Daj je pogledaj! – bila sam uporna.

Zagledala sam se u ogledalo. Haljina je doista bila savršena – svijetlo plava, uska, dugačka... s velikim otvorom na leđima koji tad nije ničem služio jer ga je prekrivala moja duga crna kosa, ali već sam odlučila da ću prije Nove posjetit svoju frizerku da mi napravi nezaboravnu frizuru koja će otkrivati sve tajne moje haljine.

♥ Imaš pravo, savršeno ti stoji. Samo se nemoj kasnije razočarat. – konačno je priznala Iva.

Skinula sam haljinu, odnijela je prodavačici, platila i otišla iz dućana noseći u vrećici sve što sam ikad željela.

Ja sam tada imala drugog dečka, Adriana. Još uvijek sam mislila na Matiju, a bila s drugim. Kad su me pitali da li još volim Matiju, uz osmijeh sam odgovarala da NE, a znala da lažem. Moja ljubav nije bila toliko jaka kao prije, ali još je živjela i nikada nije umrla. Noću sam čula Matijin glas, kristalno jasno sjećala se ona 2 tjedna što smo proveli skupa...

On je još uvijek bio moja tajna ljubav. Jednostavno su me očaravale njegove duboke plave oči, ta smeđa kosa...

Po Ivinom mišljenju, on i ja bili smo savršen par. Oboje smeđokosi, tamnopusi, plavih očiju i uvijek spremni na zabavu. Nismo baš previše razgovarali od onog događaja. Bili smo samo bivši cura i dečko. Mislim, ja sam njemu bila samo bivša, ali on je meni bio mnogo, mnogo više...

Oko 8 navečer napokon sam došla kući i ponosno sam mami pokazivala novu haljinu. Dijelila je moje oduševljenje.

♥ Bit ćeš najljepša na dočeku u toj haljini! – rekla je sa smiješkom.

♥ Maria, zar ćeš joj dopustiti da s golim leđima hoda po ulici?? – tata ne bi bio tata kad ne bi prigovarao.

♥ Ovo je posebna prilika. A sad je ostavi na miru da se presvuče.

Presvukla sam dragocjenu haljinu, stavila je u kutiju i spremila na dno ormara. Od sreće sam pjevušila cijeli dan, čak mi ni starci nisu išli na živce kao inače.

Sutradan, vrativši se iz škole, ponovo sam obukla haljinu. Stala sam ispred ogledala i tako ostala sve do navečer. To se ponavljalo svaki dan.

Dina mi je neprekidno prigovarala da više vremena provodim s haljinom nego s njima. Djelomično je to bila i istina. Sve sam se više udaljavala od društva i s vremenom više nisam imala pravih prijatelja. Jedino su me Iva i Sara razumjele. Nikome dugome nije bilo jasno zašto mi je izgled na dočeku toliko važan... Iva i Sara su znale što osjećam prema Matiji i to je sve objašnjavalo. Zamišljala sam doček i sjaj u njegovim očima kad me ugleda u toj haljini...

Adrian i ja prekinuli smo prošlog vikenda. On je znao da ga ne volim, da želim Matiju.

♥ Volim te. Jako te volim. Ali ne mogu više glumiti igračku kojom želiš Matiju napraviti ljubomornim. Nađi nekog drugog. Ili, još bolje, reci Matiji što osjećaš prema njemu. Shvatit će. – rekao mi je.

♥ Adrian... Nemoj... Nije tako... - zastala sam. – Znaš šta, imaš pravo. Imaš pravo... Zašto da se izvlačim kad je to istina.

I to je bio kraj.

Jednog poslijepodneva, dok sam kao i obično nosila svoju haljinu, začulo se zvono na vratima. Poštar je donio neko pismo za Sabinu. Bacila sam pismo na stol i jurnula uz stepenice noseći kečap i pomfrit u ruci. Spotaknula sam se o jednu stepenicu i pomfrit je završio na podu, a kečap na haljini. Prava noćna mora!!! Ustala sam s nevjericom gledajući haljinu. Bila je uništena.

♥ Ne mogu vjerovat! Uništila sam je... - zaplakala sam – Šta će mi mama reć' na to??

Stavila sam haljinu među prljavi veš.

♥ Možda se opere... možda...

Poslijepodne sam otišla na sok sa Simonom. Došao je i Matija, i čudo – razgovarali smo. Normalno. Vjerovala sam da čak možda i možemo biti frendovi...

Bilo je 17 sati i moji su se već vratili s posla.

♥ Lea, dolazi ovamo! – čuo se mamin glas čim je ušla u kupaonicu. Polako sam se približila.

♥ Reci mama.

♥ Lea... tvoja haljina...

♥ Znam mama, uništena je...

♥ Ali kako?

♥ Kečap je kriv...

♥ A ništa, sutra ću ti dati lovnu pa odem s Ivom u Vlačku ili Jurišićevu po novu haljinu.

♥ Ali to neće biti ta haljina... savršeno mi je stajala... kad bi me Matija vidio u njoj, odmah bi poludio za mnom...

♥ Sada su dobili nove haljine, naći ćeš još ljepšu od ove. – tješila me mama. Bezuspješno.

Hodajući sa Matijom i curama prema školi, priznala sam mu da još uvijek nešto osjećam. Pogledao me, promrmljao da se vidimo kasnije i pobjegao. Stvarno to nisam očekivala od njega. Pod velikim odmorom vidjela sam kako se ljubi sa Lanom u WC-u... To me dotuklo.

Iduće večeri bila sam u nekom kafiću sa Dinom, Matijom i Markom. Dina i Marko su oko ponoći otišli kući, a Matija i ja odlučili smo prošetati gradom. Sve je bilo prekriveno snijegom, tako romantično. Brbljali smo o glupostima... Matija mi je pričao kako je bio zbunjen kada me prvi put vidio. Pričao mi je o curi u koju je bio trenutačno zaljubljen. Pričao mi je o slatkoj Lani iz C razreda dok sam ja umirala od ljubomore.

♥ Matija, ti znaš da sam već dugo zaljubljena u tebe... - prekinula sam ga usred rečenice. Zašutio je, primio me za ruku i odveo do jedne klupice. Stala sam ispred njega i započela svoju priču.

♥ Uopće ne znam zašto sam se zaljubila u tebe. Znam samo da je to bila sudbina. Ona nas je upoznala, privukla me k tebi i tebe k meni, ali se od onog našeg prekida više nikada nije dovoljno uplela da bi ponovo bili zajedno. A bilo bi i vrijeme. Toliko sam se napatila zbog tebe, tolike noći nisam spavala jer sam cijelo vrijeme mislila na tebe – zamišljala sam kako bi bilo da me barem malo voliš i... da imaš malo više mozga pa ponovo priđeš curi koja bi život dala za tebe. Ti ne znaš kolike sam suze isplakala zbog te nesretne ljubavi, a bojim se da to nikada nećeš niti naslutiti. Ti ne znaš koliko si mi nedostajao, koliko si mi falio svaki nevažni trenutak, svaku sekundu koju sam provela daleko od tebe, daleko od tvog srca, a nećeš ni saznati. Mogao bi me imati. Bila bi tvoja. Ali sada me nemaš. A ja te nikada ne bih izdala. Voljela bih te vječno. Ako želiš to... - zastala sam i pogledala ga. On je samo tupo pratio pahuljice snijega kako padaju na zemlju. Reklo bi se da ga uopće nisu dirale moje riječi.

Nastavila sam.

♥ Volim te, a zadnjih nekoliko mjeseci te ljubavi nisam te primila za ruku, nikada te nisam zagrlila, a kamoli usnama svojim dotakla tvoje... Volim te puno, puno, najviše. No znači li to šta? Ne. Sanjam te, iz misli te ne mogu izbaciti, tražim te na svakom uglu, još uvijek želim te...

Prošlu Novu godinu dočekali smo zajedno. Najviše na svijetu željela sam te poljubiti i iz srca čestitati ti Novu. A ti si bio s Lanom, pa i najmanja i najjednostavnija želja mog srca nije ostvarena. No ipak sam, kada je ponoć otkucala na crkvenom tornju, pomislila na tebe. U mislila zaželjela sam ti svu sreću ovoga svijeta, sve najbolje, da se sve tajne želje tvoga srca obistine, koliko god one dobre ili loše za mene bile. Možda sam ipak trebala izostaviti zadnju želju... Nisam li zaslužila barem jedan trenutak pažnje? U mislima prevrtjela sam događaje iz prošle godine i pomislila na ovu... Ni ove godine nisam dobila što sam htjela – tebe... Možda druge godine upali.

Nekad davno, davno... sanjala sam tebe i sebe zajedno. Koliko je samo snova i tajnih želja bilo! Da li je moguće da se nijedna od njih nije ni približno ostvarila? Evo očito je, moguće je. Ali Matija, zašto? Ta voljela sam te više od 2 pune godine. Voljela sam te cijelim tijelom, svakim djelićem svog srca, cijelom dušom... a tebi je bilo svejedno. Lagala bih kad bih rekla da je i meni sada svejedno. Ne, još mi je stalo i nije mi svejedno šta će se dogoditi. Ali zato svakog dana, svake noći, proklinjem tebe i onu subotu. Bit ću iskrena – još ne razumijem zašto, zašto sam te upoznala, sreća i ludo zavoljela kada nam nije bilo suđeno da budemo skupa – bez prijevara i oklada - ili se nismo dovoljno potrudili. Bojim se da nikad neću razumjeti čudne putove života. Danas sam te slučajno vidjela u školi. Dignula sam pogled i ugledala tebe. Susrela se s najljepšim crnim očima na svijetu. Srela sam osobu i oči o kojima sam maštala cijelu noć... Toliko si lijep da te gotovo sve cure vole, sve te žele. Tebi bar nije problem osvojiti curu koja ti se sviđa. Teško mi je samoj sebi priznati da nemam nikakvih izgleda kod tebe. Ali ipak te volim. Jer uvijek ostaje nada... A nadat ću se vječno... Nadat ću se tebi... i sebi... zajedno... - rekla sam, pogledala ga u oči, poljubila u obraz, okrenula se i otišla.

Matija je dugo ostao sjediti na klupici. Zatim se ustao i polako hodajući otišao kući.

15.10.2001.

Krenula sam s Ivom i Sarom u Vlašku po novu haljinu. Tog dana su i one išle po svoje haljine.

- ♥ Lea, kak mi stoji ova haljina?
- ♥ Sara, daj pogledaj kak sam debela u ovom!
- ♥ Lea, jesi našla neku haljinu?
- ♥ Iva, daj mi dodaj onu ljubičastu!

Haljine su bile jedino o čemu smo razgovarale! I tako, iz dućana u dućan, nikako da pronađemo idealnu haljinu.

♥ Cure, dođite, idemo u ovaj butik! – predložila je Sara. Nas dvije smo odmah potrčale za njom. Ušle smo u butik. Oko nas milijun haljina, jedna ljepša od druge.

♥ Ovo je moja haljina, definitivno! – viknula je Iva kada je ugledala prekrasnu skrletnu haljinu.

♥ Daj pogle' ovu! Kupujem je! – i Sara je pronašla svoju – svijetlo zelena nježna haljina odlično joj je pristajala uz oči!

A tada sam ja ugledala svoju buduću haljinu. Tamno ljubičasta, ukrašena svjetlucavim kamenčićima... Ušla sam u kabinu i obukla je.

♥ Cure, vidite ovu, još je ljepša nego ona od prije! – komentirala sam. a onda BUM! Nešto se zaletjelo u mene. Bolje rečeno netko. Bio je to Matija. Haljina se poderala (ah, ima li tu šta čudno?!), a ja sam se ispričala i pobjegla iz dućana.

Točno u ponoć mob mi je zazvonio – dobila sam poruku. Matija se ispričavao. Nisam imala volje dopisivat se čak ni s njim, ugasila sam mobitel...

Ponovo sam sreala Matiju krajem 11. mjeseca 2002. godine. Namjeravala sam proći kraj njega kao da ga ne poznajem, no nisam mogla. Zaustavila sam se i malo smo popričali. Osjećala sam neopisivu količinu kemije između nas, ali ništa nisam poduzimala.

Dina ga je vidjela nekoliko dana kasnije i kaže da me je pozdravio.

Jednog kišnog petka uputila sam se u shopping sa Sarom. Na tramvajskoj stanici kod Importannea stajao je upravo on – Matija. Htjela sam propasti u zemlju kad me ugledao i krenuo prema nama.

♥ Bok cure! Di ćete?

♥ Yo.

♥ U Merkator...

♥ I ja isto! Idemo zajedno?

♥ Zašto ne? – prihvatila je Sara.

Ona je znala da ga još volim...

♥ Kaže Dina da si me pozdravio. – započela sam razgovor.

♥ Da.

♥ Šta ti mene imaš pozdravljat preko drugih???! Jedva razgovaramo. Sorry, ti jedva razgovaraš sa mnom. Briga te za mene, šta me sad tu mučiš?

♥ Normalno razgovaram s tobom, inače ne bi sad pričali. Šta ima loše u tom da te pozdravljam?

♥ Ništa, ali...

U tom trenu tramvaj se zaustavio.

U Merkatoru Sara je otišla u Benetton, a on i ja kod CD-a.

♥ Slušaj, meni je još stalo do tebe. Lea, volim te...

♥ OK, i ja tebe isto volim, obožavam te, ali kakve to sad ima veze?? – prekinula sam ga.

♥ Super je kaj me voliš, ali saslušaj me do kraja...

♥ Možda to još nisi shvatio, ali ne volim slušati objašnjenja. No dobro, pričaj. – opet sam ga prekinula.

Pristala sam ga saslušati samo zato što mi je stalo do njega.

♥ Žao mi je što sam te onako iskoristio. Mislio sam da te ne volim, ali tek kad smo prekinuli, shvatio sam koliko mi je stalo do tebe. Probao sam te zaboravit tako da sam bio s Lanom, ali nisam uspio. I još te volim... Možda mi nećeš vjerovat, ali to je istina. I mrzim te jer si me promijenila. Nikad to više ne bi napravio nekoj curi, a pogotovo ne tebi. Znam koliko to boli.

♥ Ma nemoj? Mogao si onda misliti i na mene i moje osjećaje i sad bi sve bilo super. Ali ovako... Kužiš, ne mogu ti vjerovati. Na nakon sveg onog. Ne mogu.

♥ Ali...

♥ Volim te još od onog dana u Bestu, nikad nisam prestala, ali nisam mogla bit s tobom nakon što sam saznala da me varaš i ne voliš.

♥ OK. Ali, jel' imam šanse kod tebe? Hoćeš li opet bit sa mnom ako ti dokažem da više nisam takav i da te volim najviše na svijetu?

♥ Hoću. Ali prvo dokaži. Nazovi me za mjesec dana. Do tad ćemo bit frendovi.

♥ Znaš, dugo sam razmišljao o tvojim riječima. Ono na klupici dok je padao snijeg. Sjećaš se?

♥ Kak ne bi...?

♥ Toliko je istine bilo u tom. Tek sam tad shvatio šta sam ti zapravo napravio.

Vratili smo se iz Merkatora, sve sam prepričala Sari i bila je presretna. Ona je jedina znala zašto nisam bila s Tinom, Ivanom, Matejom, Marinom i ostalima.

Napokon se Nova Godina, 2002., opasno približila, svi su bili happy: nije bilo škole, bližio se tulum stoljeća... jedino sam ja bila u bedu jer još uvijek nisam imala novu haljinu. Odlučila sam da se na dočeku neću ni pojaviti.

Kada sam se u podne Stare Godine vratila sa vruće čokolade ispijene s Dinom, mama me dočekala s velikim paketom u rukama.

♥ Ovo ti je dar za rođendan, sljedeći Božić i Uskrs...! – i pružila mi taj prekrasan zamotuljak. S puno znatiželje sam ga otvorila. Preda mnom se stvorila najljepša haljina, cipele i šminka koje sam vidjela u životu!

♥ Mama!!!!!! Voooooooooollliimmmm te!!!!!! – skakala sam od sreće!

Stavila sam na sebe sve nove stvari (bež haljina i cipele, hrpa kozmetike...) i jedva čekala večer.

31.12.2001. – 22 h → Sara i ja dostojanstveno smo ušetale u Alenovu kuću. Sve je već bilo puno rulje, plesali su i zabavljali se, no nije bilo čovjeka koji nas nije primijetio.

U kutu sobe bio je Matija. Vidjela sam mu taj sjaj u očima za kojim sam toliko čeznula, osmijeh i oduševljenje na licu kada me ugledao.

♥ Znaš, Lana me ostavila. – rekao je zagonetno se smiješeći kada mi je prišao. – No to je sad najmanje važno, zar ne?

♥ Aaaaaa... - a ja sam ostala bez riječi. Nisam mogla zamisliti kako njega ostavlja neka cura!

♥ Dođi! – primio me oko struka i povukao u najtamniji kut sobe. – Da samo znaš kako savršeno izgledaš! Jedva sam se suzdržao od glasnih komentara kad sam te vidio!

♥ Thanks...

♥ Pa... da se vratimo na «onu» temu. Šta si odlučila?

♥ Pitaj pa ćeš znati!

♥ Dobro, hoćeš bit sa mnom?

♥ Da!!!!

On se pobrinuo da nikad ne zaboravim taj tulum, cijelo vrijeme bio je sa mnom, plesali smo i smijali se.

I tako smo mi plesali sve do ponoći... Počelo je odbrojavanje, ono klasično 10,9,8,7,6,5,4,3,2,1..... NOVA GODINA!!!!

♥ Ljubavi, sretna ti Nova!!!! – dobila sam najslađi poljubac na svijetu od najljepšeg dečka na svijetu!

Ne mogu ni opisati čuđenje ljudi kad su nas ponovo vidjeli zajedno. Tina se posebno čudila. Usred tuluma prišla mi je i pitala:

♥ Matija?

♥ Ne, ja sam Lea.

♥ Znam, ali ti i on?

♥ Šta??

♥ Opet ste zajedno?

♥ Da.

♥ Pa nije li on bezlična budala, neosjećajni debil, šugavi peder i vara svaku curu?

♥ Ne više. Promijenio se.

♥ I ti mu stvarno vjeruješ? Netko tko je jednom to napravio, napraviti će opet. Pazi se...

♥ Hvala na «brizi», ali vjerujem mu. – bila sam sigurna da nas ona hoće rastaviti, da joj je krivo što smo opet zajedno.

I nisam pogriješila. Već nakon nekoliko dana bila sam u gradu sa Sarom, Dinom i Simonom i vidjele smo nju i Matiju u jednom tramvaju. Naravno, ušle smo u taj tramvaj i izdaleka ih promatrale. Po onome što je Simona čula, razgovarali su o njemu i meni.

♥ Ali ona ti ne vjeruje. Matija... Ne voli te ni približno onoliko koliko te ja volim. Ni sama ne znam zašto sam te onako ostavila...

♥ Briga me. Gotovo je i ti to dobro znaš. I nikad neće biti druge šanse, to ti može bit jasno.

♥ Ali ona...

♥ Znam da mi ne vjeruje, bar ne onoliko koliko mi je prije vjerovala. Pa ne bi ni ja vjerovao nekome tko mi je to napravio. Ali s vremenom ću joj dokazat da mi može totalno vjerovat i da je nikad ne bi prevario. Žišku?

♥ Dobro, vidimo se... - tužno je rekla Tina i izašla iz tramvaja.

Od tog trena sam mu beskrajno vjerovala. Samo sam još morala provjeriti hoće li mi reći da je sad bio tu s Tinom.

Cure su otišle u Importanne, a ja za Matijom. Izašla sam na istoj stanici kao i on i pravila se začuđena kaj ga vidim.

Izašao je na stanici kod Vinceka. Valjda je išao na sladoled.

♥ Matija!!! Kaj ćeš ti tu?? – bila sam «iznenađena».

♥ Bok. Kaj ćeš ti tu??

♥ Došla sam na sladoled. – jedino smo nas dvoje bili dovoljno ljudi da u 1. mjesecu jedemo slatkač!

♥ Pa kaj nisi rekla da je slatkač puno bolji u «Centru»?

♥ Pokušavam shvatit zaš' ti tak voliš slatkač iz Vinceka.

♥ A eto...

♥ No, kaj ćeš ti tu??

♥ Došao sam na sladoled.

♥ OK, idemo zajedno.

Ušli smo, naručili slatkač i sjeli za jedan stol.

♥ Kaj nisi išla s curama u grad?

♥ Jesam. Bile smo u tramvaju kad mi je došlo da odem na sladoled. One su u Importanneu. Šta mi nisi javio da ideš na slatkač, išli bi zajedno!?

♥ Ma ne... slušaj, moram ti nešto reć'. Sad sam bio s Tinom. tj. ona je bila sa mnom. Prati me gdje god krenem...

♥ E, majke mi, ubit ću je čim je vidim!!!

♥ ... Stani malo! Ona hoće da opet budemo zajedno. Jasno sam joj rek'o da nema teorije!!! Cura je fakat glupa!

♥ Znala sam... imala sam pravo... pravi se dobrom a onda curama iza leđa otima dečke... KRAVA!!! – vikala sam. Cijela slastičarnica gleda u mene.

♥ Dođi, idemo. – rekao je Matija.

Otišli smo. Došao je tramvaj.

Došla sam doma. Mislila sam na Matiju. Konačno me je stvarno volio!!! Nitko nije bio sretniji od mene!

Roditelji su taj vikend odlučili provest na moru, a meni i mojim sestrama ostavili su kuću na čuvanje. Sigurno su imali puno povjerenja u nas kad su se odlučili na takav rizik! Mogli su doć' doma i nać' kuću kako stoji na krovu...

Zvala sam svoje cure da dođu spavat k meni, ali nijedna nije smjela. Međutim, Karline i Sabinine frendice s veseljem su se odazvale i za 15 minuta došle k nama s pidžamama u rukama. Natalie i Sanda bile su nešto starije od mene, otkačene i ultra zabavne osamnaestogodišnjakinje, a Tamara, Sonia i Andrea dvije godine mlađe od mene. Mnogima bi bilo čudno što su se Karline i Sabinine cure tako brzo skompale, no mi nismo nikakvu važnost pridavale godinama. Ponašale smo se kao da nam je svima 10 godina, napravile pidžama party samo za cure, lakirale nokte, naručile brdo pizza. Čak smo se dogovorile da ćemo otet dostavljača pizze ako bude zgodan! No odustale smo čim se pred nama pojavio debeli pedesetogodišnjak!

Sve smo se skinule u badiće i tako skakale po krevetima špricajući se pištoljima na vodu.

Oko 4 ujutro, bazen u dvorištu napunile smo vrućom vodom, pokupile sve šampone, gelove za tuširanje i pjene za kupanje i bacile ih u bazen tako da smo dobile pjenušavu jacuzzi kupku!

Matija je bio daleko od mene, a ipak sam se ludo zabavljala!

Natalie me probudila rano ujutro, oko 11 sati.

♥ Šta kažeš da danas navečer napravimo neki party?

♥ Savršeno! Donesi papir i olovku iz sobe i idemo pisat popis ljudi...!

Na kraju smo obje zaključile da to neće bit neki mali party nego veliki tulum: na našem popisu našlo se pedesetak ljudi iz škole i okolice!

12 sati kasnije kuća je bila puna rulje. Bio je to jedan od boljih tuluma u mom životu!

Nitko se nije napio, napužio niti nadrogirao. Nije bilo nikakvih incidenata. Svi smo se super zabavljali bez ikakvog utjecaja. U jednom trenutku, totalno sam se otkačila, skinula cipele, popela na stol i zaplesala. Sonia i Tamara napravile su striptiz. Oko njihovog stola skupilo se puno ljudi!

Matija, Patrik, Alen, Marko, Damir, Saša, Siniša, Karlo i Andrej igrali su poker na svlačenje protiv Ive, Sare, Karle, Natalie, Sande, Andree, Simone, Dine i mene. Andrej je u boksericama i jednoj čarapi morao pola sata plesati na sredini sobe, a Patrik se morao u robu bacit u bazen pun ledene vode (vani je bilo 5 stupnjeva!). Što se tiče nas cura, Sanda je ostala u grudnjaku i gaćicama, a Andrea samo u ručniku. Karlo je obukao njen grudnjak, napunio ga čarapama i tjerao dečke da ga diraju da vidi kako je to! Mi ostali trgali smo se od smijeha!

Mojoj smotanoj sestri (Sabina, naravno) je minica zapela za gelender dok je silazila niz stepenice i totalno se poderala a što ona nije primijetila pa se užasno čudila što se mi toliko smijemo, a kad se okrenula, na sreću svih prisutnih dečki, ukazale su se njene čipkaste tangice!

Matija se pred jutro odlučio okupat u bazenu.

♥ Ljubavi, smrznut ćeš se! – pokušala sam ga potjerat iz bazena.

♥ Imaš pravo! – odgovorio je i pružio mi ruku da mu pomognem izaći van.

Ja, lakovjerna kakva jesam, čvrsto sam ga primila i za čas završila u bazenu. Bilo je STVARNO LEDENO! Matija me odnesao van, zagrlio i poljubio.

Kad su starci u ponedjeljak navečer došli doma, zatekli su kuću u najvećem redu. Nije bilo ni traga tulumu, cure su otišle kući, a nas tri smo čvrsto spavale.

Ali, vrijeme je prolazilo i tamne misli dolazile su mi u glavu. Još malo pa je bilo ljeto, doći će i moj odlazak na more gdje ću provesti cijele praznike, a Matija će cijelo ljeto ostati u Zagrebu.

Mučila me pomisao da će on bit u istom gradu s Tinom, dok sam ja stotinama kilometara daleka. Tko zna šta će se dogoditi.

- ♥ Obećaj mi samo jedno. – rekla sam mu jednog toplog lipanjskog dana dok smo išli iz škole.
- ♥ Sve za tebe! Reci!
- ♥ Kloni se Tine.
- ♥ Naravno da hoću! Curu ne podnosim! Nemoj razmišljat o tome.

Tek sam ušla u kuću kad mi je mob zapjevao «Oduzimaš mi dah, za tobom ludim, volim svaki tvoj osmjeh dok se budim...» što je značilo da sam dobila poruku.

«Očekujem te u subotu u 10 na tekmi u Ciboni! Volim te!» pisao je Matija.

Nisam imala para pa mu nisam mogla odgovorit, ali istog trenu krenula sam obavijestit tatu da me u subotu nema doma.

- ♥ Tata, u subotu sam na tekmi u Ciboni. Matija igra.
- ♥ Nema šanse, moraš pospremit sobu i oprat ono suđe, a onda ćemo tek razgovarat. – opet tata brije po svom.
- ♥ I onda se mama buni što se stalno svađam s tobom! Kak bi bilo da me jednom u životu pustiš nekamo BEZ PRIGOVORA?! Previše tražim, zar ne?
- ♥ Sad pogotovo ne ideš nikud! Da slučajno nisi sutra otišla u Papayu k'o što si namjeravala! – opet je taj Mario od tate izmišljao.
- ♥ Idiote jedan! Mrzim te! Ostavi me na miru! – vikala sam i odjurila u sobu. Bila je pospremljena i jako uredna, za razliku od inače.

Usput sam uzela naš novi telefon, Siemens Gigaset Micro i otipkala Matijin broj.

- ♥ 2012-222... Tu tu tu!"- pištao je telefon.
- ♥ Molim? – javila se Matijina mama, Katarina.
- ♥ Bok Katarina! Lea je. Kak si? – uvijek sam voljela malo prospikat s njom kad god bih nazvala Matiju.
- ♥ Ne baš najbolje. Umirem od glavobolje.
- ♥ Očeš da ti donesem Neofen? Ionak' trebam Matiju!
- ♥ On ti spava. Doš'o je doma mrtav umoran s treninga, bacio se na krevet i isti tren zaspao. Al dođi ti, probudit će se.
- ♥ OK, dođem za neka 2-3 sata, moram čekat staru da se vrati iz grada, posvađala sam se sa starim i sad me ne pusti nikam'. Ni u Papayu, ni na tekmu...

♥ Moraš doć' na tekmu! Mom sinu je to jako važno! Slušaj Leice, kad Maria dođe navratite obje k nama na kavu. I ići ćeš na utakmicu, to ti obećavam!

♥ Thanks Katarina! Čini se da se nas dvije dobro razumijemo! Volim te! Kao frendicu i mamu svog dečka, naravno!

Bilo mi je drago što sam bila tako dobra s Katarinom. Bila mi je jedna od najboljih frendica. Žena koja me poznavala bolje od vlastite mame.

♥ Karla, Lea! Jeste doma? – kućom je odjekivao glas moje majke.

♥ Tu sam, mama! Karla je vani s Natalie i Sandom, Sabina je u školi...

♥ A tata?

♥ Baš me briga za njega. Opet smo se posvađali! Zabranio mi je odlazak na tekmu u subotu, a zna koliko je Matiji važno da budem tamo. I ne smijem ni u Papayu, ni nikud. Mama, zašto on mene ne voli? – rasplakala sam se.

♥ Kako te ne voli!?! Dao bi život za tebe!

♥ Za Karlu možda da, ali za mene nikako. Ona je najstarija, najbolja, najljepša...

♥ Mi vas sve jednako volimo!

♥ Da?! A tko je od tate dobio DVD, telku i video bez ikakva povoda? Kog se svaki dan vozi u školu iako ima svoj auto i položen vozački? Tko dobiva 1000 kn mjesečno?? Tko svaki dan gleda filmove s vama?

♥ Karla. Ali zato ti imaš najbolji mobitel, skuter i najveću sobu.

♥ Kako ne shvaćaš da ono što želim nije materijalno? Želim samo malo ljubavi i pažnje... - zašutjela sam. – Katarina nas je pozvala na kavu. Dođi, idemo, moram k Matiji.

Vožnja u crvenoj Škodi Octaviji protekla je u tišini. Mama je šutjela, a ja sam bila sama sa svojim hiper-zanimljivim mislima.

♥ Katarina! – potrčala sam k njoj čim se pojavila na vratima. – Moramo razgovarati! – šapnula sam dok sam pronalazila utjehu u njenom zagrljaju.

♥ Bok, nismo se dugo vidjele! – počele su dvije mame svoju spiku. Ja sam iskoristila priliku i odšuljala se u Matijinu sobu.

Još je spavao. Uzela sam stolicu i sjela kraj njega. Bio je tako lijep... Nagnula sam se nad njega i poljubila ga.

Uzvratio mi je poljubac, obgrlio rukama oko struka i naglo povukao na krevet kraj sebe, a Patrik i Marko iskočili su iz ormara! Bila je to samo varka za mene, on uopće nije spavao!!!

Katarina je nagovorila moje da me puste na utakmicu, tako da samo u subotu ujutro Patrik, Sara, Dina, Marko, Simona, Alen i ja sjedili na tribinama opremljeni kokicama i Colama i navijali.

♥ A ovo je za najljepšu curu koju poznajem, no neka njeno ime ostane tajna! – viknuo je Matija na kraju utakmice i pogodio koš s pola igrališta!

Nekoliko dana prije mog odlaska na more otišli smo u dućan. Na jednom dijelu prodavale su se životinje – mačke, psi, papagaji... Moju pažnju privuklo je predivno perzijsko mače.

♥ Matija, daj vidi ovu malu macu, predivna je! – sva sam se raznježila.

♥ Joj, preslatka je! – Matija je dijelio moje oduševljenje.

Kada sam došla kući odmah sam mami prepričala događaje.

♥ E mama, vidjeli smo danas Matija i ja prekrasnu perzijsku mačkicu! Hoćeš mi je kupit??

♥ Lea, daj se sredi, imaš Toma, kaj će ti još jedna mačka!? A uostalom, imaš i Lili i Odija.

♥ A mama, molim te!!

Ali ona nije htjela ni čut za to.

Dan kasnije Matija i ja smo se posvađali zbog nekog dečka koji se vrtio oko mene...

Bio je posljednji dan škole i ja sam zbog toga bila najnesretnija osoba na svijetu. Dok je škvaldra oko mene radosno skakutala, pogotovo oni koji su imali dobre ocjene, ja sam hodala spuštene glave i brojala koliko dana neću vidjeti Matiju. Moje cure su me zezale jer su znale što me muči, ali drugima sam se činila kao teški štreber koji plače za profačima. Zapravo, i štrebere je više veselio kraj godine nego mene. Matija je to ljeto ostajao u Zagrebu, a znala sam da ja već drugi tjedan idem na Brač i da se ne vraćam do rujna.

I tako sam, jedva skrivajući suze, krenula kući što duljim putem, preko nekog parkića, jer mi se po toj vrućini nije dao čekat tramvaj. No dok sam se vukla parkom, iznenada sam osjetila neku slabost i sjela sam na klupu, bez snage da se pomaknem. Osluškiivala sam zvuk vodoskoka u blizini i sanjarila. Kad sam se sabrala, na klupi preko puta sjedio je – Matija. Ne sam, nego s Patrikom i nekim frendovima koji su se gurali oko njega, ali ja sam vidjela samo njega i nisam mogla vjerovati svojim očima. Vjerojatno sam čudno izgledala, jer su se njegovi frendovi počeli smijuljiti i postalo mi je užasno neugodno: zacijelo sam nekoliko sekunda buljila u njih i to je bilo dovoljno da me proglase zadnjom glupačom. Zato sam se naglo okrenula i ustala s klupe. Dok sam prolazila kraj njih čulo se šaputanje, a onda me Matija pozvao.

♥ Lea, kaj radiš večeras? – pitao me gledajući me u oči, dok su se njegovi dečki i dalje smješkali.

Bila sam izvan sebe! Zaboravio je na našu svađu. Nisam znala kamo da gledam ni što da radim. Na kraju sam promrmljala da nemam nekih planova, a zatim me Matija pozvao u kino.

♥ Ok, nađemo se... - ponovila sam za njim kao jeka i požurila doma.

Činilo mi se kao da sam zaspala na klupi i sanjala najljepši san na svijetu. Kući sam stigla lepršajući kao leptirić, obavijestila starce o svojoj pomirbi s Matijom i na temelju dobrih ocjena zatražila lovnu za izlazak. Imala sam pred sobom cijelo poslijepodne za dotjerivanje. Bila sam tako uzbuđena da sam već pola sata prije filma bila blizu kina, skrivena u kafiću, jer nisam htjela da Matija zna kako ga čekam. Tada je uslijedilo neugodno iznenađenje: on se pred kinom nije pojavio sam, nego se cijelom svojom škvaldrom, nekoliko nacerenih frendova koji su mi se smijali i prije no što su me ugledali, a moju su minicu popratili grimasama za koje nisam mogla skužiti jesu li značile divljenje ili gađenje.

U kinu je Matija sjedio kraj mene i ja sam, kao i inače, više gledala njega nego film. Poslije kina otišli smo u Papayu, gdje su njegovi frendovi bili puni neduhovitih fora i nije bilo trena u kojem bi se mogla naći nasamo s njim.

U pola dvanaest razočarano sam ustala i otišla doma, jer više nisam imala snage čekati da mi da neki znak, ljubazno me pogleda ili mi se osmijehne. Jednostavno, ponašao se kao da me nema. Tužno sam ušla u svoju sobu i dugo se pitala zašto me je uopće pozvao da iziđem s njim i njegovom škvadrom.

Pravo iznenađenje dogodilo se tek sutra, kad me probudio njegov telefonski poziv!

- ♥ Lea, hoćemo li danas opet ići u kino? – pitao me svojim predivnim glasom.
- ♥ Može! – sretno sam uzviknula.

Kada sam došla pred kino, Matija me čekao. Bio je sam! Čim je film počeo, prebacio mi je ruku preko ramena i poljubio me. Iz kina smo izašli zagrljeni kao da one svađe nije ni bilo. Kada sam puno poslije ponoći napokon došla kući, čekalo me neugodno iznenađenje: tata mi je ostavio poruku da već sutra idemo na more i da se odmah počnem pakirati.

Na more sam krenula s nadom da je moja naj-naj Iva već tamo. Matija je ostao u Zagrebu.

Tek kad sam došla na Brač, shvatila sam koliko mi Matija zapravo znači i da ga volim najviše na svijetu, te da nijedan drugi nema šanse. Jako mi je nedostajao i jedva sam čekala da krenem kući.

- ♥ Tek sam sada zapravo shvatila koliko te volim! – rekla sam mu kad me nazvao na mobitel.
- ♥ Ja to već odavno znam!

Iva je došla nekoliko sati nakon mene.

Čim sam ugledala njihov auto pred kućom, sjurila sam se niz stepenice i za tren oka stvorila se pred njezinim ulaznim vratima te pozvonila.

- ♥ O... bok Lea! Kad si došla? – otvorila je Sanja, njezina mama.
- ♥ Bok!!! – zagrlila sam je i poljubila – Evo, došli smo prije neka dva sata... baš sam spremala odjeću u ormar kad sam vidjela vaš auto pred kućom. I odmah sam doletjela tu. Di je Iva?
- ♥ Otišla u dućan po mineralnu. Uđi, i pričekaj ju, sad će doć'.

Ušla sam i sjela u fotelju, a Nea, mala bijela maltezerica slična mojoj Lili, mi je skočila u krilo. Aris, veliki njufandler našao je svoje mjesto na mom koljenu. Obožavala sam ih!

- ♥ No, kol'ko ostajete?
- ♥ Cijelo ljeto!! Do 1.9. Vi?
- ♥ Tak nešto.
- ♥ Sanja, jel' postoji kakva mogućnost da Iva i ja završimo noćas u Calypsusu?! Please!
- ♥ Mogle bi se dogovoriti... Ma može!

Baš je tada mala Nina zaplakala pa ju je Sanja otišla smirit. Nakon nekoliko trenutaka začula sam škripanje vrata. Iza zida pojavila se Iva. Naglo sam ustala tako da je Nea pala na pod, a Aris se probudio. Iva je bacila sve vrećice i potrčala k meni.

♥ Ovo čekam još od 10. mjeseca! – viknula je i čvrsto me zagrlila.

♥ Večeras idemo u Calypso, to je već dogovoreno! – prenijela sam joj zanimljivu informaciju.

♥ Molim???

♥ A znaš kak ja utječem na tvoje!

♥ Volim te!!!!!!!!!!!!

♥ I ja tebe! A sad idemo gore, pomoć ću ti spremiti stvari, usput da vidim kaj se imaš i da ti drpim pol tog... to nisi čula!! A onda ćeš ti pomoć meni. Imamo pred sobom cijelo ljeto za zabavu, pričanje, kupanje...

♥ I dečke...!!!

♥ Da, ti.

♥ I ti!

♥ A ne! Ja imam Matiju!

♥ Daj Lea, ljeto je!

♥ Nećeš me nagovoriti! Al to ne znači da ću ih potpuno ignorirati i da ih uopće neću gledat...
ha ha!!!

♥ To je već bolje... kaj ima danas u Calypsu?

♥ Nemam blage, al ćemo uskoro saznati. Tam je uvijek ludo.

♥ A možda bude i Damir tamo...

♥ Možda! Ajde prestani pričati i slaži tu robu! ... Ne spremaj to!! To ćeš sad obući za plažu!
Daj požuri!

2 sata kasnije bile smo na plaži.

Te večeri u Calypsu održavao se koncert godine → legendarni Scooter gostovao je na Braču, a Iva i ja o tome nismo imale pojma.

U 11 smo se pojavile na Zlatnom ratu, u blizini Calypsa, obje u bijelom. Malo smo brbljale, a onda smo začule poznate zvukove BUM BUM BUM... Bilo nam je jasno da je to Scooterova Nesaja. A kad je plažom zatreštao njegov božanstveni glas, bilo nam je jasno da je Scooter stvarno tu!

♥ Se to meni čini il' je Scooter u Calypsu?! – Iva je vrištala od sreće!

♥ Ne znam... Gle, eno Damira!

- ♥ Hay cure! Ste vid'le Scootera? Tu je!!!!!!!
- ♥ Čule smo Nesaju al nismo znale da je i on tu!

U Calypsu smo ostale do jutra, plesale smo uz Scooterove melodije, koncert je završio oko 2, a onda su puštali hitove.

Sanja je pošizila kad smo se u zoru Iva i ja dovukle kući, onako umorne, a popile smo i dosta jegera. Obje smo se bacile u njen krevet i istog trena zaspale. Probudile smo se tek predvečer, otišle na plažu i okupale se.

- ♥ Di si frendice! – zagrlio me Matej kad nas je vidio.
- ♥ Yo! Nismo se vid'li sto godina! Niš me ne zoveš!! Mob mi stalno šuti!

A onda:

«La la la, la la la la Can't get you out of my head...» mob je zasvirao poznatu pjesmu.

«Matija ZOVE» pisalo je na displayu moje Nokie 8520.

- ♥ Zove me dečko! Čekaj malo! – svečano sam objavila. – Reci srce!
- ♥ Hey! Šta mi radiš? – imao je taaaaaaaako lijep glas!
- ♥ Na plaži sam, baš me Matej grlio!

- ♥ Kaj ona to smije reć' svom dečku??? – čudio se Matej.
- ♥ On je jako razuman!
- ♥ Kol'ko su dugo zajedno?
- ♥ Ah, mene pitaš! Oko godinu i pol! – bubnula je Iva.

Ljeto je brzo prošlo. Na putu kući, u autu, zazvonio mi je mob.

♥ Bok Lea! Di si? – bio je to Matija.

♥ U autu, negdje kod Senja. Doma sam za 4 sata!

♥ Žao mi je što ti ovo moram reć', ali zaljubio sam se u jednu preslatku curicu koja upravo leži kraj mene.

♥ Molim???

Tako je lijepo govorio o njoj da sam je istog trena zamrzila. Više mi se nije žurilo kući.

Kada sam stigla u Zagreb, u kući čekalo me veliko iznenađenje. Na mom krevetu sjedio je Matija s bijelom perzijskom mačkicom kakvu sam vidjela prije 3 mjeseca u dućanu. Odmah sam shvatila da je ona curica u koju je Matija zaljubljen!

♥ Bok ljubavi!

♥ Matija... kako si uspio?

♥ Šta, najdraža???

♥ Nagovorit moju staru da mi dopusti još jednu mačku u kući!??

♥ Pa to je bar bilo lako! Rekao sam joj da ti kaže da ne smiješ imat mačku, a kad se vratiš s mora da ću ti je ja kupit!

♥ O... Ma volim te! – htjela sam ga poljubiti.

♥ Nemoj!!

♥ Zašto?

♥ Maca nas gleda!

♥ Joj!

♥ Daj joj ime!

♥ Ime za mačku... ime za mačku... Marie!!!

♥ Marie, imaš najljepše ime i najbolju vlasnicu na svijetu! – rekao je maci i podragao je.

Svjetsko prvenstvo bilo je odgođeno za jesen zbog nepodnošljivih ljetnih vrućina i tek nekoliko dana prije početka saznalo se da će Hrvatska biti domaćin Prvenstva, a isto tako da će svi Zagrepčani imati besplatan ulaz na sve utakmice!

10.9.2002. otvoreno je Svjetsko nogometno prvenstvo 2002. na stadionu u Maksimiru. Stadion je bio 100% pun, nisi se mogao niti pomaknuti.

Moja škvadra i ja bili smo na skoro svim utakmicama, a posebno kad je igrala Engleska. Beckham nije mogao napraviti ni korak bez pratnje obožavateljica. Vidjela sam ga dok je ulazio u limuzinu s ostalim igračima. Nema šta, stvarno je prekrasan!

Te sam večeri šetala i bila zamišljena. Tog dana posvađala sam se s Matijom zbog nekih gluposti, pa sam tražila ljubav, željela sam nekog kraj sebe. Kišilo je i kosa mi je bila potpuno mokra. Bila sam nesretna.

♥ Nikada neću pronaći pravu ljubav. – mislila sam.

Kiša je padala sve jače, ali ja za to nisam marila. Sjela sam na klupicu u vrtiću i maštala o Matiji – dečku mojih snova. Ali u tim snovima nismo bili posvađani.

Tako zamišljena, čula sam korake iz sebe i naglo se okrenula. Bio je to Matija.

♥ Bok. – rekao je i sjeo kraj mene – Želim zaboraviti da smo posvađani, više od svega hoću te poljubiti, ne mogu bez tebe!

Šutjela sam i sklopila oči, a on me dugo ljubio dok nam se kiša slijevala po licu.

♥ Pozivam te na sladoled u Vincek! Naravno, ako hoćeš.

♥ Hoću! – odgovorila sam presretno.

Negdje između sladoleda i šetnje gradom shvatila sam da je on sve što sam oduvijek tražila.

♥ Znaš, baš sam razmišljala o tome kako sam sretna.

♥ I ja sam. – odvratio je.

♥ Svaki dan zahvaljujem Bogu što nas je upoznao! Dobro da sam otišla onu subotu u Best! – od tog dana prošle su već 2,5 godine.

Kiša je prestala padati, ali noć je bila jako hladna pa je skinuo jaknu i dao mi je. Ostao je samo u kratkim rukavima a ja sam se rastapala od nježnosti i topline.

Dugoočekivani koncert najboljeg svjetskog techno DJ-a došao je i – prošao. Picotto je došao u punu dvoranu Doma sportova, popeo se na pozornicu, ispričao što neće održati koncert zbog nekih tehničkih problema i poslao nas kući. Lovu smo dobili natrag, ali nije ona bila bitna. Željela sam Matiju za rođendan (29.9.) odvest na taj koncert. On je bio velik obožavatelj Maura Picotta...

U subotu smo odlučili s društvom otići u disko. U Saloon, malo za promjenu. Dok su se drugi zabavljali u Saloonu, mi smo vani zagrljeni brojali zvijezde i ljubili se. Rukama mi je sklopio oči te snažno, strastveno i nježno na mojim usnama ostavio najsladši poljubac. Bila je predivna ljetna noć, šetali smo gradom, a on mi se pod punim mjesecom zakleo na vječnu ljubav. Ljubili smo se dok nas je mjesec obasjavao svojom svjetlošću. Odlučila sam da ću zauvijek ostati njegova. Njegovi poljupci su nešto najljepše što sam doživjela, a on je moj san koji se pretvorio u stvarnost.

Poslije ponoći vratili smo se unutra. Svi su se skupili oko podija i s uzbuđenjem nešto promatrali. Nas dvoje smo se brzo pridružili ostalima i ugledali dvije najveće zvijezde Nogometnog prvenstva → Davida Beckhama i Raula Gonzalesa kako plešu s nekim djevojkama. Pjesma je završila i cure su otišle po votku, a nogometaši se naglo okrenuli i našli lice u lice – sa mnom.

♥ Hey Raul! Look this chick, she is so hot! – komentirao me David.

♥ Mmmmm... and beauty! She have boyfriend, I'm sure. And one more – she is much younger than us! – potvrdio je Raul.

♥ Cure ste čule ovo!!? Beckham i Gonzales komentiraju Ivaškovićkin izgled! Kažu da je jako zgodna, ali premlada za njih i da sigurno ima dečka. Ej Matija!!! – govorkalo se po disku.

♥ Hey baby! – viknuo je David. – Hey girl! You in pink! Turn around! – nastavio je. Ja sam imala rozu majicu. Okrenula sam se.

♥ You are talking to me?

♥ Yes baby, I'm talking to you. What's your name?

♥ Ne mogu vjerovat!! – šapnula sam. – Lea. My name is Lea.

♥ David Beckham. I'm glad to meet you, Lea! You have a beautiful name!

♥ I am Raul Gonzales, David's friend. – upoznala sam se s dva najzgodnija tipa na kugli Zemaljskoj.

♥ Are you for dance? – pitao me David.

♥ Exculy, I have boyfriend. One moment, please! – otišla sam k Matiji. – Ljubavi, bi li imao šta protiv da zaplešem s Beckhamom?

♥ Naravno da ne bi! Pleši! I nabavi mi autogram!

Plesala sam s Davidom na Sylverovu pjesmu «Forever in love» dok mi je on šaputao riječi na uho. Znao je cijelu pjesmu napamet...

Zauvijek ću pamtiti taj ples. On i ja u sredini, oko nas ljubomorne cure, Matija za šankom loka votku... David je imao savršenu zurku, savršen glas, savršeno je plesao. Jednom riječju: bio je božanstven!

Dan kasnije mamu je posjetila njezina najbolja frendica Anita.

♥ Ne moram se brinuti za Leu, ona je već pronašla svoj idealnog dečka, ali Karla... ona je previše paranoična. – komentirala je mama Maria moju luckastu sestru. Kasnije se pokazalo da je Karla imala opravdani razlog za strah. Bilo je to njeno «šesto čulo».

Bila je subota i bila sam na tulumu. Matija se razbolio nekoliko dana ranije, ali je zahtijevao da odem na tulum umjesto da sjedim na njegovom krevetu i gledam ga.

Krenula sam popiti vode u kupaonicu. Nedugo zatim začula sam kako netko kuca na vrata i otvorila misleći da je Dina. Iznenadila sam se kad sam umjesto nje ugledala nekog dečka kako me zbunjeno gleda.

♥ Ovaj... oprost, nisam znao da smetam...

♥ Ma ne, baš sam na izlazu, evo sad ću ja... - počela sam spremati svoje stvari u torbicu.

♥ Ma ne trebaš, ja ionako trebam samo oprati ruke.

Oblio me hladan znoj i osjetila sam kako mi se počinje sviđati.

♥ Pa što, i nije tako loš! – pomislila sam u sebi dok sam gledala njegovo tijelo. No, ipak sam odlučila otići jer ne bi bilo u redu da ostanem tu sama s njim. Nisam mu znala ni ime. Umjesto toga osjetila sam kako se uzaludno trudim otvoriti vrata.

♥ Daj da ja probam – ponudio se.

Pokušavali smo i pokušavali, no nikako nismo mogli otvoriti vrata kupaonice. Izvana nas nitko nije čuo. Niti smo mi ikoga čuli. Znali smo da su nam smjestili i, baš kad sam počela očajavati, on je provalio:

♥ Ha, barem imamo prozor!

Nisam se ni snašla, a već sam umirala od smijeha. Bili smo na petom katu neke zgrade i pogled je stvarno bio fantastičan. Ako se popneš do prozora! I tako smo stisnuti stajali na kadi i gledali van.

♥ Ja sam Lea. Da znaš...

♥ Znam! Davor.

♥ Večeras su i zvijezde gore – promrmljala sam pokušavajući započeti neki razgovor.

♥ Da, ono crveno ti je Mars, vidiš?

♥ Ti se kužiš u zvijezde? – potpuno me iznenadilo.

Davor mi je izgledao kao dečko koji sva 24 sata provodi radeći sklekovu i bila sam zaprepaštena što se kuži u nešto tako posebno. Nešto što je i mene zanimalo.

♥ Da, volim ih – odgovorio je – Svaki put kad sam tužan, kad me nešto muči, gledam u njih. I kad jedna od njih padne, kad završi njezin život, za mene tek počinje.

♥ Onda treba zaželjeti nešto, zar ne?

♥ Da, hej, pogledaj je! – uzviknuo je – Pala je! Brzo, zamisli želju! – stisnuo je svoje smeđe oči i namjestio smiješak.

♥ Jesi li? – upitao me.

♥ Da, a ti?

♥ Aha, ja sam zaželio nešto slatko, a ti?

♥ Pa zar se želje smiju odavati?

♥ Pa naravno, treba ih još i ostvariti.

A onda me pogledao i poljubio najslađe na svijetu. Kad su nam se opet pogledi sreli, kao da su željeli još. I tako smo zarobljeni u kupaonici proveli sate pričajući, ljubeći se, slušali smo kako puštaju Coloniu koju smo oboje obožavali. Sve je bilo savršeno. No, tulum se bližio kraju i ja sam morala doma.

♥ Čujemo se sutra. – rekao je najnježnije što je mogao.

♥ Naravno. – odgovorila sam i umorno krenula prema autu u kojem su me čekale frendice.

Dok smo se vozile prema kući, shvatila sam da sam prevarila svog dečka. I to kad smo se napokon prestali svađati. Bila sam sretna s njim. Nije mi bilo jasno zašto sam to napravila... a ni dan danas mi nije jasno. On to nikad nije saznao – nisam željela da me ostavi. Sad znam da sam mu ipak trebala reć'.

Svjetsko prvenstvo je završilo, Hrvatska je ispala već u prvom krugu, a Brazil po 5. put osvojio naslov SVJETSKOG PRVAKA.

Sve je bilo normalno i savršeno, do jednog zimskog dana kad mi je bratić Ivan došao u posjet, na nekoliko dana preko zimskih praznika. Matija, ja, Iva, Sara, Dina, Damir, Patrik i Marko smo već bili odlučili da idemo u Francusku na skijanje, ali on nije htio. Nagovarala sam ga cijeli dan i noć, molila, preklinjala, jer bez njega nisam mogla ni ja ić'. Ali ne, on nije htio. Njegova draga Simona ostajala je doma i on se nije namjeravao maknuti iz Zagreba. Jedina nada bila nam je Simona. Morali smo je nagovoriti da ide s nama. Na kraju smo i to uspjeli. Čim sam joj rekla da ide Ivan s nama, pristala je. Tako je Ivan nije imao više razloga da ostane u Zagrebu.

Krenuli smo odmah poslije Božića i Novu Godinu proslavili u Francuskoj, na snijegu gledajući vatromete. Bilo je fantastično! Zatim smo plesali i zabavljali se sve do 8 ujutro, nakon čega smo prespavali cijeli dan i probudili se baš kad je bilo vrijeme za odlazak na neku zabavu (nastupali su Robbie Williams, Lil' Bow Wow, Gwen Stefani i Eve, Eminem, Marmelade Girls, Pink, Shakira, Mary J. Blige i ostali ljudi...). Super smo se zabavili i toliko pjevali da još nekoliko dana kasnije nismo mogli govoriti.

Na povratku kući avion se skoro srušio. Uspjeli smo se spasiti samo zahvaljujući pilotu. Kad smo došli doma, svi smo bili u šoku.

♥ A šta da je avion ipak pao? - pitala je Simona Saru.

♥ Ne želim ni misliti o onome što bi onda bilo.

Katarina je bio užasno ljuta.

♥ Zašto ste išli baš tim avionom? Mogli ste svi poginuti.

♥ Htjeli smo stići kući prije nego što smo se dogovorili i iznenadit vas. - rekao je Marko.

Ivan je napokon otišao od mene i opet sam imala «svoj mir». Ali ipak, Simona je bila tužna i jedva je čekala da je ovaj nazove. A Ivan, glup kakav i je, u avionu je izgubio njen broj, a meni nije htio reć', mislio je da bi mu se smijala kao uvijek.

No, kako je Simona i dalje bila u komi, nazvala sam ga.

♥ Pa dobro, kakav si ti to? Simona već tri mjeseca čeka da je nazoveš!

♥ Izgubio sam njen broj. - rekao je i očekivao da ću ja sad prasnut u smijeh.

♥ Uzmi olovku i papir i piši. 2007-251. I sad da si je nazvao! Nazvat ću je za 10 minuta i pitat dal si zvao. Jao si ga tebi ako kaže da nisi. - ozbiljno sam mu rekla.

Nazvao ju je i ona je od sad bila naj sretnija na svijetu!

Šetala sam ulicom s Dinom. Odjednom se ona okrenula.

- ♥ Lea, help! Neki tip me već tjednima prati. Bojim se da mi nešto ne napravi.
- ♥ Koji? Onaj plavi?
- ♥ Da.
- ♥ Upoznat ću se s njim.

Prišla sam mu.

- ♥ Ko si ti? – rekla sam umjesto pozdrava.
- ♥ Zar je to važno?
- ♥ Da. Pratiš moju frendicu. Znaš da je to protuzakonito?
- ♥ Pa? Pratit ću Dinu do kad budem htio! – okrenuo se i pobjegao.

Vratila sam se k Dini.

- ♥ I?
- ♥ Nije htio reć' tko je, al kaže da će te pratit do kad bude htio.

Kod kafića ugledale smo Dininog bivšeg, Alena, s frendovima.

- ♥ Dinu netko prati?? – Alen je pošizio čim je čuo.
- ♥ Pokaži nam tipa, naučit ćemo ga da se ne zeza s tobom! – prijetio je Roby.

Roby i Alen pretukli su tog dečka i Dina ga više nikad nije vidjela. Šteta, bio je zgodan!

Drugo ljeto Matija me posjetio na moru, u Bolu na Braču. Na Sašu sam potpuno zaboravila. Te noći sjeli smo na stijene i slušali huk morskih valova. Poljubio me, ne onako kako me inače ljubio nego čisto drugačije. Bilo je predivno, prvi put sam osjećala da nekome pripadam, da mu je zaista stalo do mene.

Ostali smo na toj stijeni do jutra i zagrljeni dočekali izlazak sunca. Bacili smo se u more da se barem malo razbudimo, a zatim krenuli kući. Jedva smo se dovukli do moje vile udaljene kojih 50 metara od plaže. Mrtvi umorni pali smo svatko na svoj krevet i zaspali.

♥ BUM BUM BUM! – čulo se udaranje nečije šake po vratima.

♥ LEA!!!! – kreštao je glas Ivinog brata, Antonia.

Uz velike napore dignula sam se iz kreveta i otvorila vrata.

♥ Reci, Tonio.

♥ Ajme šta je tebi bilo, izgledaš k'o da danima nisi spavala!

♥ I nisam. Cijelu noć sam bila s Matijom na plaži.

♥ A to je znači tvoj Don Juan! – smijao se.

♥ Ko????

♥ Don Juan, tvoj ljubavnik!

♥ Ha ha ha. Kaj trebaš? Obično ne dolaziš bez razloga.

♥ Nemoj radit takve face, ovo je ozbiljno. Iva je jučer popodne otišla na plažu i nije se više vratila.

♥ IVA!!!!!!!!!!!!!! – odmah sam bila savršeno budna. – idemo do plaže.

Na plaži smo vidjeli Ivu kako leži na ručniku. Činilo se kao da je bez svijesti, ali kada smo došli do nje vidjeli smo da ona zapravo samo – spava. Antonio je pobjesnio, dignuo je, odnesao do mora i jednostavno pustio. Iva je, dakle, završila u moru i jadrnica se dobrano nagutala vode prije no što je uspjela izronit.

♥ Antonio, jel' tebi sve u redu s mozgom?? Mogla sam se utopit!!!!

♥ A jesi ti normalna?? Noć provedeš spavajući na plaži??

♥ Daj šuti! Slučajno sam zaspala!

Vratili smo se u vilu i nastavili spavat, a navečer smo se uputili u legendarni Calypso.

♥ Ova Shakira ima skroz ok pjesme! – vikala je Iva plešući na Whenever, wherever.

♥ Eh, šta je to prema mojoj Family Afair! – uzdahnula sam prisjećajući se moje najdraže pjesme i cd-a zaboravljenog u Zagrebu. – šta bih dala da sam ponijela taj cd!

Plesali smo tako cijelu noć, a oko 3 sata započele su sentiš-pjesme. Matija je skupio dovoljno snage da se izvuče iz separea i pozove me na ples. Svirala je neka, meni nepoznata, tipična laganica, ljubavna pjesma.

♥ Jesi za ples? – pitao je moj Don Juan, kako ga je Antonio prozvao.

♥ Zašto ne?! – odgovorila sam iako sam znala zašto ne – bit će pravo čudo uspijem li se uopće dić' sa stolice!

Stali smo nasred podija i plesali, plesali, plesali... sve do jutra...

Bio je to zadnji dan Matijinog posjeta.

♥ Matija, požuri, roditelji te čekaju! – rekla je moja mama kad je odlazio.

♥ Ali mama!

♥ Vidjet ćete se za 2 tjedna, kaj je to!!! – nije se dala smesti.

♥ Dajte, teta Maria, samo još minutu! – molio je i Matija.

♥ Ne može!

Preostalo nam je još toliko vremena da se poljubimo i da on uskoči u auto u zadnji tren.

Te noći zazvonio mi je mobitel. Bilo je 2 ujutro, a dobila sam poruku. S Matijinog broja.

«Lea, dođi u Zagreb, vrati se, molim te, život tebi drage osobe ovisi o tom. Nije šala, vjeruj mi. Reci starcima da odmah krenete. Preklinjem te.»

♥ Joj Matija, na padam više na takve fore! – nasmijala sam se nakon što sam pročitala poruku.

Karlu je probudio zvuk poruke i otela mi je mob iz ruke da dozna o čemu se radi.

Polako je čitala i postajala sve bljeđa.

♥ Idemo! – uzviknula je.

♥ Kud??

♥ Pa u Zagreb! Možda je stvarno nešto ozbiljno.

♥ Zar ne shvaćaš da je to fora??? Matija uvijek izvodi nešto takvo.

Tad je mob ponovo zazvonio. Opet Matijina poruka.

«Nisi odgovorila, hoćeš li doći? Možda nisam bila dovoljno jasna, ali Matija, mama i tata imali su prometnu nesreću. Sada vjerojatno shvaćaš prošlu poruku. Matiji je loše, zato dođi. Tihana»

♥ Tihana je njegova sestra, ozbiljnija, ne bi ona se zezala s tim. – proletjelo mi je glavom prije no što sam pala na pod i sva u suzama počela vikati – Zašto on, o Bože, zašto on???

♥ Znala sam. – proročki je zvučala Karla, s Sabina mi je pomagala da ustanem. Mama i tata spremili su stvari i pola sata kasnije bili smo u autu.

Mama je nazvala Tihanu na mobitel jer ja nisam mogla razgovarati. Slušala sam što pričaju držeći glavu na Sabininom koljenu i još uvijek tiho plačući.

♥ Tihana, kako se to dogodilo?

Usljedilo je Tihanin odgovor.

♥ Kako je Matija, kak su tvoji? Svi su živi, nadam se.

Čuo se samo Tihanin plač.

♥ Bože. Ali bit će dobro, to je najbitnije.

♥ Mama, šta je bilo, reci mi molim te! – vikala sam.

♥ Matija je dobro. Sa slomljenom rukom i nogom on je zapravo najbolje prošao. Njegov tata ima slomljeno rebro, ali zato mu je mama u kritičnom stanju. Nadam se da će se izvuć'.

♥ Hvala Bogu da je on dobro.

♥ Jadna Tihana! – prošaptala je Sabina. Zapravo je bilo čudno koliko je to malo biće imalo suosjećanja i kako je dobro razumjela druge.

Tihana je bila slomljena. Ona i njezin muž Ivano proveli su cijelu noć u bolnici. Kada smo mi došli, Tihana mi se bacila u zagrljaj i nekim čudnim glasom prošaptala:

♥ Gotovo je... oh Lea, gotovo je... ne mogu vjerovat...

♥ Matija! – pomislila sam – nije valjda umro... pa ne može se umrijeti od prijeloma ruke i noge...

♥ Moja mama... umrla je... - bila je Tihana sva izvan sebe.

♥ Bit će sve u redu... - govorila sam joj teško suzdržavajući suze. Voljela sam Katarinu, bila mi je druga mama, a sada je više nema..

♥ Matija još ne zna. Ne znam kako mu to reć'. Bojim se... - plakala je.

♥ Reći će mu moja mama. Ti ne možeš.

Mama je otišla u Matijinu sobu i sve mu rekla.

♥ Žao mi je... - rekla sam mu kad sam ušla u sobu.

♥ Hvala Bogu da si ti dobro! – htio je biti jak, ali vidjelo se da je i on izvan sebe.

Poslije nesreće više nikad ništa nije bilo isto.

Matija je nakon 2 dana izašao iz bolnice, a Bruno, njegov tata, tjedan dana poslije njega.

Bilo mi ih je svih žao. Ta Katarina je bila mlada... imala je svega nekih tridesetak godina...

Pogoršao se i Matijin odnos o ocem. Svađali su se oko svega.

Nedugo nakon nesreće otišla sam na maturale u Amsterdam – Nizozemsku. 24.8.2003. oko podneva stigli smo u Amsterdam. Putovali smo 20 sati nekim drndavim busom koji ni klimu nije imao.

Hotel je bio savršen, luksuzan i otmjen, sa 5 zvjezdica. Svaka soba imala je klimu, TV, satelit, aperitiv bar i sve ostalo što običan hotel nema.

Taj dan otišli smo brodom u London. Malo smo ga razgledali, a zatim dobili slobodno popodne. S curama iz škole šetala sam glavnim londonskim trgom kada me netko povukao za majicu. Bio je to moj stari prijatelj David Beckham sa sinom!

- ♥ Hello my friend! – pozdravio me.
- ♥ Yo David! You remember me???
- ♥ How can I ever forget such beautiful face?! – zagrlio me. – This is my son, Brooklyn.
- ♥ Hy Brooklyn! You are so beautiful, just like dad!

Moje frendice su samo nijemo zurile u nas. Znale su da poznajem Davida, no nijedna od njih nije se nadala da će me zagrliti i upoznati sa sinom, ni ne pogledavši njih!

- ♥ By the way, my friends want to meet you!

Nakratko ih je pogledao.

♥ You are the most handsome of all that! – šapnuo mi je. – Hy girls! I'm David Beckham and that's my son Brooklyn. What's coming up?!

One su i dalje stajale kao ukopane.

- ♥ They have no words! – nasmijala sam se. – Can I photograph you?
- ♥ Sure!

Slikala sam se s Brooklynom i Davidom. Ako želiš vidjet tu fotku, il' misliš da lažem, dođi k meni, još je čuvam u novčaniku.

♥ Ne mogu vjerovat da stvarno znaš Beckhama! Mislila sam da je to samo trač! – opsjedala me neka cura iz a razreda. – Dat ćeš mi njegovu fotku!

Ostatak maturale bio je vrlo zabavan, razgledavali smo grad, kupali se, lokali votku, jeger il' viski s ledom, plesali do besvijesti. Matija je također bio na maturalcu, ali u Španjolskoj. Nikada nismo bili toliko razdvojeni.

Njegov osmjeh uvijek će imati posebno mjesto u mom srcu. Kada smo se vratili s maturale, poklonio mi je svoj najljepši osmjeh i pao mi u zagrljaj. Ljubio me dugo, dugo... Zaboravili smo na sve, ništa više nije bilo važno, pa čak ni moj teški kofer koji sam još uvijek držala u ruci.

Jedne smo večeri izašli u kafić sa Ivom i Damirom. Svi smo se super zabavljali, no Matija nije bio baš dobre volje.

♥ Zašto ne može uvijek biti ovako? – rekao je dok smo se vraćali kući. A tada je briznuo u plač.

♥ Zaboga, što ti je? – bila sam zabrinuta.

♥ Nije mi ništa. – odgovorio je mirno.

♥ Nešto ti se događa. Molim te, reci mi!

Otišli smo k njemu doma i ponovo je počeo plakati.

♥ Ne mogu više podnositi tatu. Stalno mi nešto prigovara, zamjera... Mene okrivljuje za maminu smrt... - ispričao je.

♥ Sve ćemo srediti i uskoro će opet sve biti kao prije.

♥ Sad samo želim da me zagrliš. – šapnuo mi je na uho.

Tako zagrljeni ostali smo cijeli sat. Pogled mi je pao na sat. Kasnila sam kući.

♥ Moram ić', već kasnim, a moji će i ovako poludite!

Matija me odvezao kući na svom motoru.

♥ Želim da znaš da si ti najbolje što mi se ikad dogodilo i da su ove godine s tobom bile najbolje u mom životu. – rekao mi je, a ja sam se rastapala od nježnosti – Nikada te neću zaboraviti i nikada, baš nikada te neću prestat voljeti.

Tada me je samo kratko poljubio. To me iznenadilo – inače bi se ubijali od ljubljena.

Zatim je otišao. Osjećala sam neku nelagodu i htjela ga nazvat da se uvjerim da je dobro, ali sam odustala.

Bio je ponedjeljak, 3.9.2003. Telefon je zazvonio pred jutro. Polako sam sišla u prizemlje i ugledala tatu kako grli mamu. Sabina i Karla sjedile su za stolom i šutjele.

Mama je plakala.

♥ Matija je napravio nešto strašno... - jedva je izustila.

Za desetak minuta cijela moja obitelj bila je ispred Matijine kuće.

♥ Ništa mu se nije dogodilo... vjerojatno je samo slupao motor... Previše je popio. – ponavljala sam u sebi. Neki čudan nemir uvukao mi se pod kožu.

Tihana je otvorila vrata i pustila nas u kuću. Bila je potpuno blijeda i sva je drhtala. Kuća je bila puna nepoznatih ljudi. Matija je ležao na kraju hodnika, a dva čovjeka odjevena u bijele kute bila su nagnuta nad njim.

♥ Matija... evo me, to sam ja, Lea! – vrištala sam.

Karla se stvorila iza mene i odvukla me u drugu sobu. Još uvijek nisam znala što se zapravo dogodilo.

Tata mi je prišao polako, očiju punih suza.

♥ Mora da se dogodilo nešto strašno kad i on plače. – prozujalo mi je glavom.

Čvrsto me je zagrlio.

♥ Tako mi je žao... - šaptao je – Matije više nema...

Srušio mi se cijeli svijet, uostalom – Matija je bio moj svijet, pala sam na pod.

♥ Neeeeeeeeeeeeee! – vrištala sam od užasa.

Tek kasnije saznala sam pravu priču. Čim je Matija te večeri došao kući, napisao je oproštajno pismo, a potom se objesio. Imao je samo 16 godina...

Odvezli su ga u bolnicu. Sve to se činilo kao jedan veliki, ružni san.

Njegov tata stajao je daleko od svih, nije htio svoju bol podijeliti s okolnim svijetom. Mogla sam zamisliti kako mu je: izgubio je dvije voljene osobe, prvo svoju ženu, a zatim i sina.

Pročitala sam Matijinu oproštajnu poruku. Pisao je da me beskrajno voli, kao i moju obitelj...

«Nikad te neću zaboraviti, niti u sljedećem životu, niti u nekom drugom...» - napisao je na samom kraju.

♥ Što bih dala da si tu... kako sam te samo voljela! – razmišljala sam. Suze su mi curile mi lice.

Vidjela sam ga u bolnici. Bio je miran, spokojan, smiješio se. Samo što je sjaj u njegovim plavim očima nestao. Primila sam ga za ruku.

♥ Ljubavi, tako si hladan... - šapnula sam.

♥ Lea, nemoj... - odgovorila me mama kad sam ga htjela poljubiti. Nije me bilo briga što je mrtav.

Osvrnula sam se oko sebe. Svi su plakali. Mama me je gledala brišući suze. Tata je držao glavu među rukama. Sabina je bila u Karlinom zagrljaju i obje su se gušile od suza. Matijin tata grlio je Tihanu i uputio mi bolan pogled. Shvatila sam da mu je žao zbog svega. Čak je i medicinska sestra zaplakala. Vjerojatno joj je bilo teško gledati sva ta žalosna lica.

♥ Osjetila sam to. – priznala mi ja Karla kad smo došle kući – osjetila sam da mu se nešto dogodilo. U mislima sam ga vidjela kako visi na užetu.

♥ Kako si znala? – rekla sam s nevjericom.

Tek tada sam shvatila – pa Karla je cijelo vrijeme predviđala događaje! Ona je nešto posebno, možda vidovnjakinja, vračara.

♥ Karla, reci mi šta će mi se dogoditi u budućnosti. – prisilila sam ju – znam da to možeš.

♥ Tri godine ćeš patiti zbog njegove smrti, zatim ćeš se pomiriti s činjenicom da je mrtav i kad se dovoljno opustiš i počneš živjeti život bez iščekivanja trenutka kad ćeš se probuditi, sresti ćeš dečka koji će ti promijeniti život.

♥ Imala sam pravo! Ti si vidovnjakinja! Cijelo si vrijeme znala da će se ubiti. – zaplakala sam – eh, zašto mi nisi rekla, spriječila bih to!

♥ Sudbini se ne smijemo opirati. – kratko je odgovorila i otišla. Sada sam znala njezinu tajnu. Razumjela sam sav njezin strah i ono nezadovoljstvo kada sam joj rekla da smo Matija i ja zajedno. Već tada je pokušala spriječiti zapisano u knjizi sudbine. Pokušala me odvojiti od njega. Nažalost, nije uspjela i sudbina je učinila po svom. Mislila sam da će naša ljubav trajati vječno. Željela sam provesti s njim cijeli svoj život, ali sudbina je odlučila drugačije. Nisam mogla shvatiti zašto je htio umrijeti, zašto mi nije dopustio da mu pomognem, zašto me je napustio...

Zadržala sam njegovu najdražu majicu i parfem koji sam mu poklonila za Božić.

Njegov tata se pobrinuo za sprovod. Došlo je puno ljudi koji su ga poznavali. Kasnije sam vidjela da je moj vijenac ostao na stepenicama mrtvačnice i to je bilo ono što me najviše povrijedilo. Podnosila sam svu njegovu mržnju jer je mislio da sam ja kriva za Matijinu smrt, ali ovo je bilo previše.

♥ Matiji bi bilo žao što se ovako ponašate prema meni. – doviknula sam mu. Ništa mi nije odgovorio, samo je nijemo otišao.

20.6.2004.

Na maturalnoj večeri nisam se pojavila. Jednostavno nisam imala snage. Prošlo je 9 mjeseci od Matijine smrti. Te mjesece proživjela sam kao u snu, nisam znala za sebe.

Kupila sam haljinu za maturalnu, čak sam i odlučila ići, Adrian me pozvao na ples... Bezdušno sam ga odbila. Nisam bila spremna za zabavu.

I tako sam najveći dan svog života provela u sobi plačući. Zar ima šta bolje od toga?

Na more sam otišla s Ivom, Sarom i Robyjem, onim Alenovim prijateljem. Sara i on bili su zajedno, Patrik ju je ostavio.

Jedne noći Sara je organizirala veliki tulum. Ja sam pobjegla od svih njih, otišla na plažu, sjela na stijenu i razmišljala. Nije mi bilo jasno kako se mogu zabavljati kad su izgubili najboljeg prijatelja. Nije važno kada...

Nakon dvije godine održano je još jedno Svjetsko prvenstvo. Engleska je pobijedila! David mi je nabavio ulaznice za utakmicu finala tako da sam je gledala iz 1. reda zajedno s Karlom i Sabinom. Nakon ostvarene pobjede, David me čvrsto zagrlio i izljubio. Bio je tužan kad sam mu rekla za Matiju. Znao je koliko sam ga voljela.

♥ That's my number. – rekao mi je pružajući nekakav papirić. – Call me whenever you want. I'll always be here for you!

Bila je nevjerojatna i samo pomisao da mi je Beckham postao best friend!

♥ Don't forget call me and Victoria on your wedding! - rekao mi je na rastanku.

♥ Oooooo! You will wait for that! I'm not get over my ex boyfriend...

Zvala sam ga svaki put kada bih imala nekakav problem, znao je sve moje tajne, a usput sam super naučila engleski!

To ljeto sjedila sam na istoj onoj stijeni. I tada sam gledala mjesec i mislila na nezaboravne trenutke provedene s njim. Od Matijine smrti prošle su tri godine, baš kako je Karla prorekla. Dugo sam razmišljala o svemu i razbijala glavu pokušavajući shvatiti jesam li mogla nešto učiniti da spriječim tu tragediju. Tada sam napokon prihvatila njegovu smrt i shvatila da ništa nisam mogla učiniti.

♥ Da je još na ovom svijetu, samo bi bio nesretan. Mislim da je bolje da je mrtav nego da godinama pati. – pojasnila mi je najbolja sestra na svijetu.

♥ Ali ne razumijem zašto se ubio kad je imao mene koja sam ga voljela i koju je on volio.

♥ Volio te najviše na svijetu, ali to nije bilo dovoljno. Dugo je razmišljao kako da riješi sve probleme, a smrt mu se činila najboljim rješenjem. Tada je mislio samo na sebe.

Katkad sam se pitala zašto sam morala to proživjeti. Ali tada sam se sjetila koliko smo se Matija i ja voljeli i zaključila da sam na neki način zapravo bila sretna osoba. Jer iako naša ljubav nije potrajala, nas dvoje smo bar kratko imali više nego što većina ljudi ima tijekom cijelog života. Imali smo najveću ljubav na svijetu...

Došla je jesen i ja sam upisala pravni faks. Biti odvjetnici bio je moj i Matijin veliki san. Ako ga već on nije mogao ostvariti, zašto ne bih barem ja?

Ubrzo je stigao još jedan moj rođendan. Ovaj put 20. Krenula sam s Dinom, Simonom, Karlom, Ivom, Sabinom i Sarom u Gap. Sve smo bile single, osim Ive.

Kad god bih primijetila nekog zgodnom dečka, Karla bi mi rekla sve o njemu što me zanimalo, čak je znala i o čem sad razmišlja.

Plesali smo dugo, dugo... izgubila sam pojam o vremenu kada je naletio on. Odjurila sam do Karle.

♥ Najdraža sestrice na svijetu, reci mi sve o onom tamnoputom dečku!! O čem sad razmišlja!?

♥ To je on! Tomislav Krašić, ima 21 godinu, nema curu, ne iskorištava ih, živi u Gajnicama, eh to je malo predaleko..., prokleta je zgodan, i... ne okreći se jer te upravo gleda! – pričala je Karla – I baš razmišlja kako bi te bilo lijepo zagrliti, poljubiti...

♥ Izmišljaš!

♥ Kunem se! Odi tamo k njemu i reci «Bok, ja sam Lea i učinilo mi se kako me gledaš. Pomislila sam kako bi te bilo lijepo poljubiti, zagrliti... pa, zašto da gubimo vrijeme?!» Zagrli ga i izvedi van. Nek' ti se predstavi, a onda ću ti ja u misli slat riječi koje da govoriš – koje će se savršeno poklapati s njegovim razmišljanjem pa će zaključit da ste stvoreni jedno za drugo. Da ti odam malu tajnu? To je onaj dečko o kojem sam ti pričala na dan Matijine smrti!

♥ Volim te! – rekla sam Karli, zagrlila je i pošla k Tomislavu.

♥ Bok, ja sam Lea i učinilo mi se da me gledaš. Pomislila sam kako bi te bilo lijepo poljubiti, zagrliti... pa, zašto da gubimo vrijeme!? – s mukom sam izustila, zagrlila ga i izvela van.

♥ Ja sam Tomislav. Moram ti priznat da sam i ja baš o tome razmišljao! – rekao je nakon duže stanke.

♥ Karla, kak se dečko ljubi? – pomislila sam znajući da Karla sve to čuje. Isti tren dobila sam odgovor.

♥ Božanstveno! Isprobaj! Ali ne još! Upravo sad razmišlja o tvojoj dugoj smeđoj kosi, plavim očima u kao more u kojima se možeš utopiti, promatra tvoje usne i zamišlja vaš poljubac. Ali ne bilo gdje – na trećoj klupici iza diska. Kad to bude gotovo, vratite se unutra i upoznaj me s njim!

♥ Kakva kosa! Duga, smeđa, sjajna, savršena! A te oči, plave kao olujno more u kojem se lako možeš utopiti – mislio je Tomislav – usne su joj meke i slatke poput meda! Mogu zamislit naš poljubac na trećoj klupici iza diska! Predivna je!!!

♥ Šta me tako gledaš?? – progovorila sam – Znam da imam lijepu kosu, olujno plave oči i da se savršeno ljubim! Ne moraš to tako očito pokazivati! – smijala sam se.

♥ Odvela sam ga do 3. klupice i poljubila.

♥ Karla je fulala, dečko se ljubi i više nego božanstveno!

♥ Pa nisam ti smjela baš sve odat! – čula sam njezin glas u svojoj glavi.

Vratili smo se u Gap i predstavila sam mu cure.

♥ Cure, ovo je Tomislav! Tomislav, to su Iva, Sara, Simona, Dina i moje najbolje susterke na svijetu, Sabina i Karla!

♥ Nijedna nije ni približno lijepa kao ona! – mislio je on.

♥ Nijedna nije ni približno lijepa kao ti! Tomislav je to upravo rekao u sebi! Sretno ti bilo! – govorila mi je sestra telepatskim putem. Nitko osim mene nije znao za tu njezinu sposobnost.

Nas dvoje udaljili smo se od cura, lagano plesali uživajući jedno u drugom. Uхватила sam Karlin pogled. Zvala me.

♥ Sister, sorry kaj prekidam, al 5 sati je. Mislim da bi mogle krenut doma...

♥ Karla...

♥ Mama će dobit sjede ak' se ne vratimo kući prije no što se probudi... a budi se u 6!

♥ Di živite? – umješ'o se Tomy.

♥ Novo Brestje. Sesevete. Bogu iza nogu. – bezvoljno je odvratila Sabina.

♥ Nema beda, vidimo se za 5 minuta, ode ja po auto pa vas vozim kući!

♥ Si ti normalan?! Pa di ćemo nas 7 stat u tvoj auto?!?!

♥ Ljubavi, ti misliš da ja nemam frendova?? – bahatio mi se!

I Iva, i Sara, i Sabina, i Dina, i Simona, i ponajviše ja smo ostale PAF! kad su se 5 minuta kasnije pred nama pojavila 4 sportska Mercedesa cabria i dva Hyundai coupe-a! A kako smo se tek iznenadile kad je Tomislav ponosno provirio iznad stakla crnog Merđe! Samo je Karla ostala ne iznenađena, a to nije bilo nimalo čudno. Tomy nas je upoznao s frendovima, Kruno je bio visok, plavokos i svijetlih očiju, vidljivo zapaljen za Simonu. Luki, Tomislavovom burazu, oči su zasjale pri pogledu na moju mlađu sestricu. Dina i Dino odmah su se prijateljili, a Karla i Boris upoznali su se, zagrlili i, na opće čuđenje svih nas, odmah se počeli žvalit. Valjda je Karla znala da je on «taj pravi»! Jedino su se Sara i Vedran neprestano svađali i nisu mogli se gledat ni pol sekunde. Ne trebam puno pričat o tom kak su tri noći kasnije završili u njenom krevetu, zar ne?!

Ivu je povezao dečko (da da, ulovila je onog Damira s Brača), a mi ostale do kuće smo uživale u najboljim autima koje smo vidjele u životu i, barem ja, u zagrljaju dečka uz kojeg mi je život ponovo imao neki smisao.

Pred kućom smo se pojavili oko 6 i mama je već bila budna. Blijedo je gledala u 3 Mercedesa parkirana pred kućom, ne shvaćajući što se događa.

♥ Karla, Lea, Sabina, pa di ste vi bile?!

♥ Gap, mama, Gap. – zijevnula je Sabina.

♥ Sad se vraća kući, ha? Umrla sam od brige! I onda dođete u Mercedesima bez krova! Kaj ste napravile, priznajte!?

♥ Napravile? Plesale. Bile smo u GAP-u!

♥ Ste opljačkale banku, autosalon il..? o Bože, ukrale ste te aute!

♥ Ej, stara, uozbilji se!

♥ Dovezli su nas neki tipovi.

♥ Neki tipovi???? Vozite se u 6 ujutro u autu s NEKIM TIPOVIMA??? Jeste vi normalne?

♥ Mam, poznamo ih. Histeriziraš. Odi spavat ili popij tabletu za smirenje.

♥ Sabina, jel' se tako razgovara s roditeljima? Sljedećih 2 mjeseca nema Gapa ni Besta ni Saloona!

♥ Može Aquarius il' Papaya? – smijala se Sabina.

♥ U svoju sobu, odmah! – mama je bila užasno bijesna na moju susterku.

♥ Mamice, mogu te upoznat s ljudima koji su nas dovezli? – mama je uvijek padala na Karlin šarm.

♥ Ako baš moraš.

♥ Tomislav, Luka, Boris, dođite!

Tomislav me zagrlio, isto kao i Boris Karlu, na šta je mama sijevala očima. Luka je pogledom tražio Sabinu. Bilo je nevjerovatno da nije čuo mamu Mariu kak se derala na nju!

♥ Boris, ovo je moja mama. Mama ovo je moj dečko Boris.

♥ Drago mi je... ja sam Boris... ja sam Maria... - upoznali su se.

♥ Ovo je MOJ dečko Tomislav. Tomy, ovo je mama Maria.

♥ Drago mi je... ja sam Tomy... ja sam Maria... - upoznali su se.

♥ I, mama, Sabinin dečko Luka. Luka, naša mama.

♥ Drago mi je... ja sam Luka... ja sam Maria... - upoznali su se i oni.

♥ Sabina sljedeća 2 mjeseca ne smije u disko. Tek tol'ko da znaš. – mama je odmah upozorila Luku.

♥ Al smije u Papayu i Aquarius! – smijala sam se.

♥ Lea...

♥ Šala!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

♥ Dečki, drago mi je da smo se upoznali, dođite jedan dan na kavu i kolače (MAMA! – čula se Karla)... - osramotila nas je mama i otišla u kuću.

♥ Ljubavi, nazovi me oko..... nazvat ću ja tebe. Kad se probudim! – pričala sam Tomislavu.

U kasnijim razgovorima saznala sam da je moj dečko bogati vlasnik poznate diskografske kuće te da stalno putuje na egzotična mjesta u svijetu. Na našu prvu godišnjicu odveo me na Bali – pravi raj na Zemlji. Nikada nisam vidjela toliko ljepota koliko u ta dva tjedna provedena na Baliju. Taj rajski otok ima samo dva godišnja doba: kišnu i sušnu sezonu. Nas dvoje smo imali toliko sreće da smo došli tamo baš na prelasku. Tjedan dana bilo je jaaaaako vruće, a onda je zahladilo.

Izlazak sunca promatrali smo na najljepšim plažama svijeta – pješćanim s puno palmi, divljim plažama s crnim pijeskom u moru, na blistavim lagunama ili plažama za surfanje na kojima su posebno veliki valovi. Bali je inače poznat po svim rijetkim pticama svijeta sakupljenih na jednom mjestu. Toliko su pitome da ih se čak može i maziti.

Jahali smo slonove kroz prekrasnu džunglu, uživali u raftingu, vožnji kajakom po divljim rijekama, a isprobali smo i najluđi sport na svijetu: bungee jumping. To je bio jedinstven doživljaj! Skačeš s mosta, a samo te jedan jedini konopac dijeli od pada među ogromne stijene i divlju rijeku – sigurne smrti.

Slikali se pod vodom kod poznatih koraljnih grebena i kasnije dali uokviriti te slike. Sad vise u dnevnom boravku i svatko tko nam dođe u posjet divi se toj nevjerojatnoj ljepoti.

Na Baliju se također nalaze najveći bazeni i vodeni parkovi na svijetu, u sklopu kojih su sauna i masaže. Ako oko ponoći krenete u šetnju plažom, nemojte se iznenaditi ako vidite puno ljudi, tamo je vrlo popularno noćno kupanje. Ne sudjelujte na barem jednom beach partyju, ne znam zašto ste uopće dolazili na Bali.

Krstarenjem smo obišli cijeli otok, gledali najljepši zalazak sunca što se može vidjeti (zbog polarne svjetlosti), i jedrili smo na ogromnim valovima!

Rajski otok je istodobno magičan i mističan, miroljubiv i lijep. Bali je zadnje mjesto na svijetu gdje je vrijeme stalo... Ne bih se nimalo bunila da me netko ponovo odvede tamo!!

Kupili smo kuću s velikim bazenom u kojoj me Tomy zaprosio na Božić 2008.

♥ Lea, hoćeš li se udati za mene? – preda mnom stvorio se najljepši prsten na svijetu.

♥ Da!!!

Vjenčali smo se u Petrovoj crkvi 2 mjeseca kasnije, 14.2.2009. na Valentinovo. Vjenčanica je bila duuuuuuga bijela, prekrasna. Svadba je trajala 3 dana (moja želja!), proslavili smo je u Sheratonu u društvu Colonie i njihovih najnovijih pjesama.

Na medeni mjesec muž me ponovo odveo na Bali. Ovaj put je bilo još ljepše!

Diplomirala sam u 6. mjesecu 2009. godine i pronašla posao u uspješnoj odvjetničkoj tvrtki.

Odonda je prošlo 10 godina. Ja sam sada sretna 33-godišnjakinja s predivnim mužom Tomislavom, dvoje djece → Ivonom i Teom. Ako ikada budem imala sina, znam kako ću ga nazvati – po svojoj velikoj ljubavi Matiji. Nas četvero živimo u velikoj kući na Ksaveru, imam auto svojih snova i zapravo sam sretna. S vremena na vrijeme sjetim se Matije i srce me još zaboli, ali, kako moja sestra kaže, Tomislav je anđeo kojeg mi je Matija poslao jer želi da budem sretna – s njim ili bez njega.

Karla je izgubila sposobnost gledanja u budućnost ili prošlost, zbog tog je volim još više i ne znam što bih bez nje jer mi je toliko pomogla u životu. Ona je također udana, ima muža Borisa i kćeri Doru i Martu, te sina Nikolu.

Sabina je slobodna kao ptičica! Događaji od prije 10 godina ostavili su velike posljedice na njoj i još uvijek se boji da se i njoj ne bi dogodilo nešto takvo.

Moji roditelji su dobro. Žive u Novom Brestju u našoj staroj kući. Jako su dobri s Tomislavovim starcima pa se često posjećuju.

Moje najbolje frendice su presretne!

Iva i Sven, njezin muž očekuju drugo dijete. Sin im se zove Marin, a kćer će biti, barem koliko mi je rekla, Marina. Kuma će joj biti Sabina, dok sam ja Marinova kuma.

Sara se uskoro planira vjenčati s Josipom.

Simona živi u Kanadi i neće se tako brzo vratiti u Hrvatsku.

Dina i Dino imaju male klince, blizance Ivanu i Ivana!

Dobile smo što smo htjele od života.

Ovo nije bajka, niti slučajnost. Sve se događa s razlogom!